

SOUDNÍ DVŮR
EVROPSKÉ UNIE

Výroční zpráva za rok 2025

Panoramatický přehled roku

Soudní dvůr Evropské unie, garant ochrany unijního práva

Soudní dvůr Evropské unie je jedním ze sedmi evropských orgánů.

Jakožto soudní orgán Unie má za úkol zajišťovat dodržování unijního práva a přitom dbát na jednotný výklad a jednotné uplatňování zakládajících smluv a zaručit přezkum legality aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie.

Svou judikaturou přispívá k ochraně unijních hodnot a přičiňuje se o budování Evropy.

Soudní dvůr Evropské unie se skládá ze dvou soudů: „Soudního dvora“ a „Tribunálu“.

Výroční zpráva za rok 2025

**Panoramatický
přehled roku**

Obsah

Úvodní slovo předsedy	4
1. Rok 2025 ve zkratce	6
A. Rok v obrazech	8
B. Rok v číslech	18
Orgán v roce 2025	18
Rok z pohledu soudní činnosti (Soudní dvůr a Tribunál)	19
Jazykové útvary	20
2. Soudní činnost	22
A. Soudní dvůr v roce 2025	24
Činnost a vývoj Soudního dvora	24
Členové Soudního dvora	28
B. Tribunál v roce 2025	32
Činnost a vývoj Tribunálu	32
Hlavní prvky vývoje soudních sporů	34
Členové Tribunálu	38
C. Judikatura v roce 2025	42
Zaostřeno na Občanství Unie ve vztahu ke „zlatým pasům“	42
Zaostřeno na Směrnice o minimálních mzdách u Soudního dvora	46
Zaostřeno na Přístup k textovým zprávám, které si vyměnila předsedkyně Komise a generální ředitel společnosti Pfizer	50
Zaostřeno na Informační společnost: nařízení o digitálních službách (DSA) a velmi velké on-line platformy	52
Ohlédnutí za významnými rozsudky roku	56

3. Úřední aparát ve službách spravedlnosti	76
A. Úvodní slovo vedoucího soudní kanceláře	78
B. Významné události roku	80
Rok 2025: přelomový rok pro reformu soudnictví Unie	80
Zvýšení transparentnosti evropské justice	84
Spolupráce se soudy v Evropě	87
C. Vztahy s veřejností	90
4. Orgán šetrný k životnímu prostředí	94
5. Výhled do budoucna	98
Rok 2026 ve znamení inovací a dialogu s občany	100

Každý rok přináší *Panorama*, výroční zpráva Soudního dvora, ohlédnutí za událostmi uplynulého roku a současně nabízí pohled do budoucnosti. Je také příležitostí zasadit naši činnosti do širšího rámce historie Soudního dvora a evropské integrace.

Koen Lenaerts

předseda Soudního dvora
Evropské unie

Dne 10. prosince 1952 se první předseda Soudního dvora Massimo Pilotti na zasedání u příležitosti zřízení Soudního dvora Pařížskou smlouvou odvolal ve svém projevu na italského básníka a politika Dante Alighieriho: „Ubi cumque potest esse litigium, ibi debet esse iudicium.“ („Kdekoli může být spor, tam musí být i soud.“). Rovněž připomněl, že úlohou Soudního dvora je zaručit všem – „státům, podnikům i jednotlivcům“ – dodržování mezí, v nichž má být činnost orgánů a institucí Společenství vykonávána.

Téhož dne Jean Monnet přivítal nový soudní orgán „nejen jako Soudní dvůr Evropského společenství uhlí a oceli, ale také jako perspektivu Nejvyššího evropského federálního soudu“, který je znakem „svrchované přítomnosti práva ve Společenství“. O více než 70 let později jsou tyto základní zásady nadále inspirací pro naši každodenní činnost. Těmito zásadami byly vedeny pokroky dosažené v roce 2025 a povedou i odpovědi na výzvy, které očekáváme v roce 2026.

Rok 2025 byl prvním celým rokem naplňování reformy, jež nabyla účinnosti dne 1. října 2024 a kterou bylo zavedeno částečné přenesení agendy v oblasti předběžných otázek ze Soudního dvora na Tribunál v šesti zvláštních oblastech (DPH, spotřební daně, celní kodex, sazební zařazení zboží, práva cestujících a systém pro obchodování s emisními povolenkami). Dosažené výsledky se ukázaly jako velmi uspokojivé. Reforma je založena na mechanismu tzv. jednotného kontaktního místa, podle něhož jsou všechny žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podávány Soudnímu dvoru, který po interní konzultaci určí, zda mají být předány Tribunálu, nebo projednány jím samotným. Od nabytí účinnosti reformy bylo v rámci jednotného kontaktního místa zpracováno téměř 100 žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce a přibližně devět z deseti bylo předáno Tribunálu, neboť spadaly výlučně do některé ze šesti výše vyjmenovaných oblastí.

Mimoto došlo v roce 2025 několikrát ke změnám ve složení unijních soudů. Na Soudním dvoře se ujali funkce dva noví soudci, z nichž jeden je bývalým soudcem Tribunálu. Na Tribunálu došlo k pěti novým jmenováním, přičemž v případě dvou z nich za účelem nahrazení členů, kteří se stali soudci Soudního dvora. Mimoto v září 2025 vlády členských států prodloužily funkční období 19 soudců Tribunálu na období let 2025–2031. Současně byl Marc van der Woude znovu zvolen předsedou Tribunálu na třetí funkční období a Savvas Pappasavvas byl opět jmenován do funkce místopředsedy.

V průběhu roku 2025 Soudní dvůr pokračoval v transformaci své komunikační politiky zavedením audiovizuálních debriefingů prezentovaných členy Soudního dvora v nejvýznamnějších věcech. Soudce zasedající v senátu, jenž vydal rozsudek, popisuje stručně a didakticky podstatu věci, jakož i způsob, jakým Soudní dvůr rozhodl o předestřených právních otázkách. Současně bylo dosaženo pokroku v několika významných projektech s cílem jejich souběžného spuštění od ledna 2026, a sice přepracování internetových stránek Curia, které jsou hlavním portálem Soudního dvora, vývoj nového vyhledávače a přeměna [Curia Web TV](#), dosud interní audiovizuální platformy, na skutečný nástroj pro externí komunikaci, který doplňuje stávající komunikační kanály.

Pokud jde o technologický pokrok, umělá inteligence hraje i nadále důležitou úlohu v transformaci Soudního dvora. V tomto roce bylo spuštěno nebo testováno několik nástrojů založených na této technologii, zejména Curia AI Brain, platforma pro interní použití vyvinutá samotným Soudním dvorem, jejímž cílem je poskytnout zaměstnancům řadu specializovaných asistentů IA uzpůsobených specifickým potřebám Soudního dvora.

Za zmínku též stojí, že dne 7. prosince 2025 uplynulo 25 let od přijetí Listiny základních práv Evropské unie. Abychom oslavili tuto událost a přínos Listiny pro judikaturu a ochranu základních práv bude příští Fórum soudců konané na Soudním dvoře v březnu 2026 zcela věnováno ústřednímu postavení Listiny v právním řádu Unie.

Prostřednictvím těchto projektů a s pohledem upřeným do budoucnosti zůstává Soudní dvůr od roku 1952 věrný svému poslání, a to zajistit dodržování práva, důvěru občanů a stabilitu unijního právního řádu.

1

Rok 2025 ve zkratce

A. Rok v obrazech

Leden

Slavnostní závazek Evropské komise

Na slavnostních zasedáních, která se konala v lednu, únoru, březnu a květnu, učinili předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyen a členové Komise slavnostní závazek v souladu se Smlouvami v rámci jmenování nové Evropské komise.

Únor

Slavnostní závazek evropské veřejné ochránkyně práv

Paní Teresa Anjinho, zvolená Evropským parlamentem do funkce evropské veřejné ochránkyně práv, učinila slavnostní závazek před Soudním dvorem.

Březen

Návštěva útvarů Soudního dvora u ESLP

Delegace Soudního dvora Evropské unie složená z vedoucího soudní kanceláře a vedoucích různých útvarů Soudního dvora odcestovala do Štrasburku na oficiální návštěvu Evropského soudu pro lidská práva. Delegace se zúčastnila několika kulatých stolů, kde bylo diskutováno o společných výzvách a možnostech spolupráce mezi oběma soudy.

Pietní shromáždění k uctění památky

Během tohoto shromáždění byl vzdán hold památce pana Una Lõhmuse, prvního estonského soudce Soudního dvora (2004–2013), který zemřel v srpnu 2024, a památce paní Eny Cremony, první maltské soudkyně Tribunálu (2004–2012), která zemřela v květnu 2024.

30 let od přistoupení Rakouska, Finska a Švédska

Na Soudním dvoře se konal slavnostní ceremoniál u příležitosti 30. výročí přistoupení Rakouska, Finska a Švédska k Evropské unii. Slavnostní ceremoniál zahájil předseda Soudního dvora pan Koen Lenaerts a projevy přednesly osobnosti z těchto členských států, které představili členové Soudního dvora.

Duben

Finále soutěže „European Law Moot Court“

Vítězem ročníku 2025 této univerzitní soutěže ve vystupování před soudem, která se poprvé konala v roce 1988, se stala Univerzita ve Fribourgu (Švýcarsko).

Setkání Evropského parlamentu a Soudního dvora při každoročním dialogu

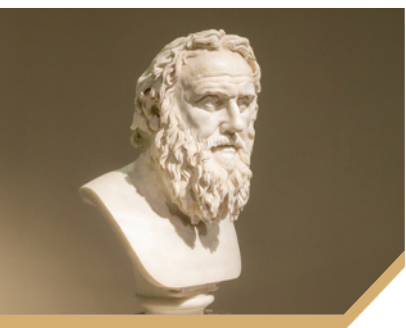
Evropský parlament a Soudní dvůr uspořádali v Lucemburku druhý ročník svého každoročního dialogu o fungování soudního systému Unie. Tento dialog byl zaveden v rámci reformy statutu Soudního dvora týkající se částečného přenesení agendy předběžných otázek ze Soudního dvora na Tribunál v určitých zvláštních oblastech.

Květen

Soudní dvůr na Dni Evropy

Soudní dvůr se zúčastnil akce Evropská vesnice, kterou u příležitosti Dne Evropy pořádá Zastoupení Evropské komise v Lucembursku ve spolupráci s kontaktní kanceláří Evropského parlamentu v Lucembursku. V letošním roce se akce konala ve městě Echternach, které se nachází na východě Lucemburska.

Tři nová umělecká díla zapůjčená Soudnímu dvoru

V květnu byla Soudnímu dvoru oficiálně předána díla polské umělkyně Magdaleny Abakanowicz *Figury z cyklu Mędracy* (*Postavy z cyklu Mudrci*), která zapůjčilo Národní muzeum ve Vratislavi pod záštitou Institutu Adama Mickiewicze.

V říjnu byl Soudnímu dvoru oficiálně předán obraz *Ticho* od slovenské umělkyně Tamary Klimové, který zapůjčila Galerie města Bratislava.

Mramorová socha *Busta Lykúrga* byla Soudnímu dvoru předána – rovněž v říjnu – Národním archeologickým muzeem v Neapoli (MANN). Dílo znázorňuje mýtického zákonodárce ze Sparty.

Přímý přenos z vyhlášení rozsudku Tribunálu

Vyhlášení rozsudku Tribunálu bylo poprvé vysíláno živě. Tento přístup je součástí vývoje komunikačních prostředků a kanálů Soudního dvora a odráží jeho snahu zpřístupnit evropskou justici občanům Unie.

Červen

První videoprezentace věnovaná rozsudku Soudního dvora

Soudní dvůr zavedl nový formát komunikace: krátké vysvětlující videoprezentace, ve kterých člen Soudního dvora prezentuje konkrétní rozsudek. Důležitá rozhodnutí Soudního dvora jsou tak viditelnější a přístupnější pro širokou veřejnost a sdělovací prostředky.

Složení přísahy novými členy

Na slavnostním zasedání složil pan Marko Bošnjak přísahu u příležitosti svého nástupu do funkce soudce Soudního dvora. Paní Danuté Jočienė a pan Jörgen Hettne složili přísahu jako soudci Tribunálu.

Červenec

„EU Legal Summer School“

V rámci propagace Lucemburska jako místa působení personálu evropských orgánů koordinoval Soudní dvůr vůbec první „EU Legal Summer School“, které se zúčastnilo více než třicet studentů a mladých odborníků z 24 evropských zemí.

Září

3. ročník konference „EUnited in Diversity“

Ústavní soud Bulharska hostil 3. ročník konference „EUnited in Diversity“, která je organizována ve spolupráci se Soudním dvorem. V letošním roce se konference, na níž se scházejí členové ústavních soudů členských států, zabývala úlohou ústavního soudnictví ve společném právním řádu Evropské unie.

Nástup nových členů Soudního dvora a Tribunálu do funkce a částečná obměna Tribunálu

Na Soudním dvoře se konalo slavnostní zasedání u příležitosti odchodu některých členů a složení přísahy nových členů. Pan Alexander Kornezov se stal soudcem Soudního dvora a k Tribunálu nastoupili do funkce tito noví soudci: pan Francesco Bestagno, paní Raffaella Pezzuto a paní Tanja Pavelin.

Znovuzvolení předsedy a místopředsedy Tribunálu

Po částečné obměně členů Tribunálu Evropské unie byl pan Marc van der Woude znovu zvolen předsedou Tribunálu na období 2025–2028. Pan Savvas Pappasavvas byl také znovu zvolen místopředsedou na stejné období.

Návštěva Soudního dvora u Ústavního soudu Belgie

Delegace Soudního dvora navštívila belgický Ústavní soud. Vzájemné rozhovory se týkaly úlohy Ústavního soudu jakožto evropského soudu, cizineckého práva, rovnosti pohlaví a rovnováhy mezi bezpečností a soukromým životem v digitálním prostředí.

Návštěva Soudního dvora u italského Ústavního soudu

Delegace Soudního dvora navštívila italský Ústavní soud. Vzájemné rozhovory se týkaly úlohy Ústavního soudu jakožto evropského soudu, právního státu, bezpečnosti a soukromého života, jakož i azylu a migrace.

Říjen

Finále soutěže mladých evropských právníků

Soudní dvůr hostil finále soutěže mladých evropských právníků, kterou pořádá Akademie evropského práva (ERA). Týmy z celé Evropy aplikovaly unijní právo v oblastech digitálního práva, ochrany údajů, umělé inteligence a přeshraniční spravedlnosti a své postoje obhajovaly před porotou složenou ze soudců Tribunálu a právních odborníků.

Den otevřených dveří na Soudním dvoře

Jako každý rok otevřel Soudní dvůr své dveře široké veřejnosti, aby se mohla seznámit s jeho fungováním, historií a jeho budovami. V roce 2025 přišlo na Den otevřených dveří téměř 2 600 návštěvníků, kteří nahlédli do zákulisí, získali informace o jednotlivých řízeních a setkali se s lidmi, kteří zde pracují, což jim umožnilo poznat ústřední roli, kterou má Soudní dvůr v rámci poslání Evropské unie.

Listopad

Návštěva Soudního dvora na Kypru

Delegace Soudního dvora navštívila Kypr, kde s Nejvyšším ústavním soudem a Nejvyšším soudem diskutovala o rovnosti, ochraně údajů a azylovém řízení. Delegace se rovněž setkala s prezidentem panem Nikosem Christodoulidesem, předsedkyní Sněmovny reprezentantů paní Annitou Demetriou, ministrem spravedlnosti panem Mariosem Hartsiotisem a generálním prokurátorem panem Georgem Savvidesem.

Návštěva Soudního dvora u Nejvyššího soudu Španělska

Delegace Soudního dvora navštívila Nejvyšší soud Španělska v Madridu, kde ji přivítala jeho předsedkyně paní Isabel Perelló Doménech. Během této návštěvy proběhlo několik tematických diskusí o unijním právu, ochraně základních práv a výzvách souvisejících s právním státem a nezávislostí soudnictví.

Návštěva Evropského soudu pro lidská práva u Soudního dvora

Delegace Evropského soudu pro lidská práva uskutečnila oficiální návštěvu Soudního dvora. Během této návštěvy se konalo několik kulatých stolů věnovaných společným tématům, jako jsou nejlepší zájem dítěte, svoboda projevu v digitálním věku a přístup k azylovým řízením.

Setkání Justiční sítě Evropské unie

Sedmý ročník každoročního setkání korespondentů Justiční sítě Evropské unie se konal v Lisabonu, kde se sešli zástupci 47 soudů, jež jsou členy této sítě. Toto setkání bylo věnováno evropskému soudnímu dialogu a zvláštní důraz byl kladen na povinnost vnitrostátních soudů rozhodujících v posledním stupni podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Prosinec

Fórum soudců

Soudní dvůr přivítal přibližně 150 soudců z členských států Evropské unie. Na tomto fóru mohou vnitrostátní soudci přímo diskutovat se členy Soudního dvora o tématech společného zájmu, čímž se posiluje úzká spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy.

Den zvyšování informovanosti o zdravotním postižení

U příležitosti Mezinárodního dne osob se zdravotním postižením uspořádal Soudní dvůr dvoudenní akci zaměřenou na zvyšování povědomí. Celá řada aktivit umožňovala seznámit se prostřednictvím umění, kultury a komunikace s hodnotami, jejichž nositeli jsou osoby se zdravotním postižením: kreativita, odolnost vůči překážkám, autentičnost a schopnost být zdrojem inspirace pro ostatní.

Finále soutěže Thémis 2025

Na Soudním dvoře se konalo velké finále soutěže, jež je určena pro budoucí soudce EU, kteří absolvují počáteční odbornou přípravu. Tato soutěž je jednou ze stěžejních iniciativ Evropské sítě pro justiční vzdělávání (EJTN). Své práce představilo osm týmů z šesti členských států a soutěž vyhrál tým z Rumunska.

Návštěva Rady evropských advokátních komor

Delegace Rady evropských advokátních komor, zastupující advokátní komory ze 46 zemí a vedená jejím předsedou panem Thierryem Wickersem, uskutečnila oficiální návštěvu Soudního dvora. V rámci kulatých stolů bylo diskutováno o soudních řízeních, nezávislosti advokátů a technologickém vývoji, včetně umělé inteligence a přenosů z jednání.

B. Rok v číslech

↳ Orgán v roce 2025

81 soudců pocházejících z 27 členských států

Soudní dvůr

27 soudců 11 generálních advokátů

Tribunál

54 soudců

2 302

úředníků a zaměstnanců

61 %
žen

39 %
mužů

Ženami je obsazeno:

54 % pozic administrátorů

50 % pozic středního a vyššího managementu

Zastoupením žen na vyšších pozicích v administrativě se Soudní dvůr řadí do vyššího průměru v žebříčku evropských orgánů.

Rozpočet : 537 milionů eur

Procento podání uskutečněných prostřednictvím aplikace e-Curia:

e-Curia

92 % Soudní dvůr

97 % Tribunál

12 903 účtů pro přístup k aplikaci e-Curia

e-Curia je digitální aplikace, která zástupcům účastníků řízení ve věcech předložených Soudnímu dvoru a Tribunálu, jakož i vnitrostátním soudům umožňuje v případě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předložené Soudnímu dvoru nebo Tribunálu zasílání procesních písemností soudním kancelářím výhradně elektronickou cestou.

↘ Rok z pohledu soudní činnosti (Soudní dvůr a Tribunál)

1 878 zahájených věcí

2 301 vyřízených věcí

2 489 projednávaných věcí

Průměrná délka řízení: 18,2 měsíce

↘ Jazykové útvary

Soudní dvůr Evropské unie coby mnohojazyčný soudní orgán musí být schopen projednat jakoukoli věc bez ohledu na to, v jakém úředním jazyce Unie byla předložena. Poté zajišťuje zpřístupnění své judikatury ve všech úředních jazycích Unie.

24
jednacích
jazyků

552
jazykových
kombinací

600 právníků lingvistů, kteří
překládají psané texty

1 405 000 stran určených k překladu

1 386 000 přeložených stran

511

simultánně tlumočených
jednání a schůzí

69

tlumočnicků pro
jednání a schůze

Mnohojazyčnost na Soudním dvoře EU –
zajištění rovného přístupu ke spravedlnosti

[Podívejte se na video](#)

Překlady jsou na Soudním dvoře prováděny v souladu s kogentním jazykovým režimem, podle něhož je možné používat všech 24 úředních jazyků Evropské unie. Všechny překládané dokumenty jsou vysoce technické právní texty. Jazyková služba Soudního dvora proto zaměstnává pouze právníky lingvisty s úplným právnickým vzděláním a důkladnou znalostí alespoň dvou dalších úředních jazyků vedle jejich mateřského jazyka.

2

Soudní činnost

A. Soudní dvůr v roce 2025

Soudnímu dvoru mohou být předkládány zejména žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce. Má-li vnitrostátní soud pochybnosti o výkladu unijní normy nebo o její platnosti, přeruší řízení a obrátí se na Soudní dvůr. Po obdržení odpovědi ve formě rozhodnutí Soudního dvora může vnitrostátní soud jím projednávaný spor vyřešit. Pro případy, které vyžadují odpověď ve velmi krátké lhůtě (například v azylových věcech, ve věcech ochrany hranic či únosů dětí atd.), je upraveno naléhavé řízení o předběžné otázce.

Soudnímu dvoru mohou být podávány také přímé žaloby, znějící buď na zrušení unijního aktu („žaloba na neplatnost“), nebo na určení, že některý členský stát nedodrží unijní právo („žaloba pro nesplnění povinnosti“). Pokud členský stát nevyhoví rozsudku, kterým bylo shledáno, že nesplnil svou povinnost, může Soudní dvůr na základě druhé žaloby zvané „žaloba pro dvojí nesplnění povinnosti“ takovému státu uložit peněžitou sankci.

Dále mohou být podávány kasační opravné prostředky proti rozhodnutím Tribunálu. Soudní dvůr pak může tato rozhodnutí Tribunálu zrušit.

Soudnímu dvoru lze konečně podávat žádosti o posudek za účelem ověření, zda je dohoda, kterou Unie zamýšlí uzavřít s třetím státem nebo s mezinárodní organizací, slučitelná se zakládajícími smlouvami (žádost může podat členský stát nebo evropský orgán).

Koen Lenaerts

předseda Soudního dvora
Evropské unie

↘ Činnost a vývoj Soudního dvora

Rok 2025 byl v mnoha ohledech přelomový.

Zprvce byl prvním celým rokem naplňování poslední části reformy soudní struktury Evropské unie, která je upravena [nařízením 2024/2019](#) a usiluje o obnovení rovnováhy pracovní zátěže mezi oběma unijními soudy s konečným cílem vydávat kvalitní soudní rozhodnutí v co možná nejkratších lhůtách.

Tato poslední část spočívala zejména v částečném přenesení agendy v oblasti předběžných otázek ze Soudního dvora na Tribunál s účinností od 1. října 2024 v šesti zvláštních oblastech (DPH, spotřební daně, celní kodex, sazební zařazení zboží, práva cestujících a systém pro obchodování s emisními povolenkami). Spočívá na mechanismu „jednotného kontaktního místa“, na jehož základě jsou všechny žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podávány Soudnímu dvoru. Pokud žádost o rozhodnutí

889
zahájených věcí

580 řízení o předběžné
otázce z toho 4 naléhavá řízení
o předběžné otázce

Členské státy, odkud žádosti
pocházely nejčastěji:

Itálie	110
Polsko	63
Německo	61
Rakousko	47
Bulharsko	42

58 přímých žalob
z toho 49 žalob pro nesplnění
povinnosti a 1 žaloba pro „dvojitý
nesplnění povinnosti“

245 kasačních opravných
prostředků proti rozhodnutím
Tribunálu

1 žádost o posudek

5 žádostí o bezplatnou právní
pomoc

o předběžné otázce spadá do některé z těchto šesti oblastí, předseda po vyslechnutí místopředsedy a prvního generálního advokáta, nebo Soudního dvora na všeobecné schůzi určí, zda má být tato žádost předána Tribunálu, nebo ponechána Soudnímu dvoru. V průběhu roku 2025 bylo ze 74 žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce posouzených v rámci jednotného kontaktního místa předáno 65 Tribunálu. Rozhodnutí o předání bylo možné přijmout bez zbytečného odkladu díky nepřetržité součinnosti kabinetů a dalších útvarů, zejména pak soudní kanceláře Soudního dvora a Ředitelství pro výzkum a dokumentaci.

Pokud jde o rozšíření mechanismu předchozího uznávání přijatelnosti kasačních opravných prostředků – od 1. září 2024 – i na rozsudky a usnesení Tribunálu, které se týkají rozhodnutí šesti nových nezávislých odvolacích senátů a sporů týkajících se plnění smluv obsahujících rozhodčí doložku, bylo uplatňováno v souladu s praxí, která se vyvinula od zavedení tohoto mechanismu. Ze 36 návrhů zkoumaných senátem rozhodujícím o přijatelnosti kasačních opravných prostředků bylo vyhověno dvěma návrhům, z nichž jeden se týkal sporu smluvní povahy (usnesení ve věci SC v. Eulex Kosovo [C-881/24 P](#)), který od nynějška patří mezi spory, k jejichž rozhodování má pravomoc tento senát, neboť se týkaly otázek důležitých pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva.

Dále, pokud jde o složení Soudního dvora, se rok 2025 vyznačoval příchodem nového slovinského soudce M. Bošnjaka, který obsadil místo uvolněné v důsledku úmrtí našeho ctěného kolegy Marka Ilešiče dne 20. června 2024 a odchodem prvního bulharského soudce Soudního dvora, A. Arabadževa, kterého nahradil A. Kornezov, jenž byl dříve soudcem Tribunálu.

Rok 2025 též představuje významný přelom v politice Soudního dvora v oblasti komunikace a transparentnosti. Významného pokroku bylo dosaženo směrem k ještě většímu přiblížení evropské justice občanům a k tomu, aby bylo možné lépe reagovat na potřeby právníků.

Účastník řízení, který není schopen nést náklady řízení, může požádat o poskytnutí bezplatné právní pomoci.

V oblasti komunikace bylo vedle spuštění vzdělávacích audiovizuálních pořadů, v nichž členové Soudního dvora stručně představují nejdůležitější rozsudky vydané tímto soudem, dosaženo značného pokroku v několika významných projektech za účelem jejich realizace na začátku 2026, a sice přepracování internetových stránek Curia, vývoj výrazně modernizovaného vyhledávače pro externí uživatele a rozvoj Curia Web TV ve verzi přístupné všem uživatelům internetu. Tyto změny významným způsobem zlepšily všeobecnou přístupnost soudních informací.

Pokud jde o zvýšení transparentnosti řízení vedených před Soudním dvorem, je třeba rovněž poukázat na zveřejňování spisů a písemných vyjádření předložených ve věcech týkajících se žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, o němž bylo rozhodnuto v souvislosti s poslední reformou soudního systému, jakož i na přijetí dne 1. dubna 2025 rozhodnutí o pravidlech a podmínkách provádění přenosu z jednání. Přenosy přispívají k lepšímu pochopení úlohy Soudního dvora, jakož i jeho činnosti a zajišťují širší přístup jak k důvodům, argumentům a vyjádřením předloženým zúčastněnými stranami, tak ke stanoviskům generálních advokátů a rozsudkům vydaným soudem.

Vedle vlastní soudní činnosti Soudní dvůr pokračoval v úsilí v oblasti vzdělávání, komunikace a výměny informací se soudy členských států. Ve dnech 3. až 5. září 2025 se v Sofii (Bulharsko) konal třetí ročník konference „EUUnited in diversity“, která sdružuje ústavní soudy, jakož i rovnocenné orgány vykonávající ústavní pravomoci členských států Unie a Soudní dvůr s cílem vnést do soudního dialogu dynamické prvky a posílit interakci ve společném právním řádu, který tvoří Unie a právní systémy členských států. Ve dnech 1. a 2. prosince 2025 Soudní dvůr přivítal na každoročním Fóru soudců přibližně 150 soudců z členských států. Toto fórum, které bylo poprvé uspořádáno v roce 1968, nabízí soudcům vnitrostátních soudů příležitost obeznámit se s fungováním Soudního dvora a vést na jeho půdě přímé diskuze s jeho členy o otázkách společného zájmu, což posiluje úzkou spolupráci mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy. Je třeba rovněž poukázat na rozvoj setkání a vzdělávacích programů organizovaných v rámci Justiční sítě Evropské unie (JSEU) a ve spolupráci s Evropskou sítí pro justiční vzdělávání (EJTN), zejména v souvislosti s řízením o předběžné otázce. Nakonec Soudní dvůr hostil v prosinci 2025 poprvé velké finále soutěže *Themis* organizované EJTN. Tato prestižní soutěž nabízí budoucím soudcům nebo státním zástupcům pocházejícím z kteréhokoliv části Evropy jedinečnou příležitost prohloubit si praktické znalosti v oblasti unijního práva a podílet se na upevňování společné soudní kultury v rámci Unie.

Statistiky za uplynulý rok nadále dokládají vysoký počet věcí zahájených před Soudním dvorem (889) i věcí před ním skončených (774), přičemž posledně uvedené číslo lze z velké části vysvětlit částečnou obměnou Soudního dvora v roce 2024. Počet projednávaných věcí tedy k 31. prosinci 2025 činil 1 322. V roce 2025 činila průměrná doba trvání řízení pro všechny typy řízení společně 16,7 měsíce.

774 vyřízených věcí

561 řízení o předběžné otázce z toho
3 naléhavá řízení o předběžné otázce

51 přímých žalob z toho 38 zjištěných
případů nesplnění povinnosti proti
20 členským státům

5 rozsudků v případě „dvojího nesplnění
povinností“

156 kasačních opravných prostředků
proti rozhodnutím Tribunálu z toho ve
24 případech bylo rozhodnutí Tribunálu
zrušeno

Průměrná délka řízení: 16,7 měsíce

Průměrná doba trvání naléhavých řízení
o předběžné otázce: 3,4 měsíce

1 322

projednávaných věcí
k 31. prosinci 2025

Nejčastěji posuzované oblasti:

prostor svobody, bezpečnosti a práva	142
státní podpory a hospodářská soutěž	132
hospodářská a měnová politika	111
svoboda pohybu a usazování – vnitřní trh	106
ochrana spotřebitele	95
společná zahraniční a bezpečnostní politika	79
sblížení právních předpisů	76
životní prostředí	63
sociální politika	52
doprava	47

[Viz podrobné statistiky
Soudního dvora](#)

↘ Členové Soudního dvora

Soudní dvůr se skládá z 27 soudců a 11 generálních advokátů.

Soudci a generální advokáti jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států po konzultaci s výborem pověřeným vydáním stanoviska k vhodnosti navržených kandidátů k výkonu dotčených funkcí. Jejich funkční období je šestileté s možností opakovaného jmenování.

Jsou vybíráni z osob, které skýtají veškeré záruky nezávislosti a splňují požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí ve svých zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva.

Soudci vykonávají funkci zcela nestranně a nezávisle.

Soudci Soudního dvora volí ze svého středu předsedu a místopředsedu. Soudci a generální advokáti jmenují vedoucího soudní kanceláře na funkční období šesti let.

V roce 2025 se funkce soudců Soudního dvora ujali: v červnu Marko Bošnjak (Slovinsko), který nastoupil na místo Marka Ilešiče a v září Alexander Kornezov (Bulharsko), který nastoupil na místo Alexandra Arabadževa.

Úlohou generálních advokátů je zcela nestranně a nezávisle předkládat právní stanovisko, označované jako „stanovisko“ ve věcech, které jsou jim přiděleny. Toto stanovisko není závazné, avšak poskytuje doplňující pohled na předmět sporu.

K. Lenaerts
předseda

T. von Danwitz
místopředseda

F. Biltgen
předseda prvního
senátu

K. Jürimäe
předsedkyně
druhého senátu

C. Lycourgos
předseda třetího
senátu

I. Jarukaitis
předseda čtvrtého
senátu

**M. L. Arastey
Sahún**
předsedkyně pátého
senátu

M. Szpunar
první generální
advokát

I. Ziemele
předsedkyně
šestého senátu

J. Passer
předseda desátého
senátu

**O. Spineanu-
Matei**
předsedkyně
osmého senátu

M. Condiانzi
předseda devátého
senátu

F. Schalin
předseda sedmého
senátu

J. Kokott
generální advokátka

S. Rodin
soudce

**M. Campos
Sánchez-Bordona**
generální advokát

E. Regan
soudce

**N. J. Cardoso da
Silva Piçarra**
soudce

A. Kumin
soudce

N. Jääskinen
soudce

J. Richard de la Tour
generální advokát

A. Rantos
generální advokát

D. Gratsias
soudce

M. Gavalec
soudce

N. Emiliou
generální advokát

Z. Csehi
soudce

T. Čapeta
generální advokátka

L. Medina
generální advokátka

B. Smulders
soudce

D. Spielmann
generální advokát

A. Biondi
generální advokát

S. Gervasoni
soudce

N. Fenger
soudce

R. Frendo
soudce

R. Norkus
generální advokát

M. Bošnjak
soudce

A. Kornezov
soudce

A. Calot Escobar
vedoucí soudní kanceláře

protokolární pořádek ode dne 7. října 2025

B. Tribunál v roce 2025

Tribunál může v prvním stupni rozhodovat především o přímých žalobách podaných fyzickými nebo právnickými osobami (jednotlivci, společnostmi, spolky atd.), jsou-li osobně a bezprostředně dotčeny, a členskými státy proti aktům orgánů, institucí nebo jiných subjektů Evropské unie a o přímých žalobách na náhradu škody způsobené orgány nebo jejich zaměstnanci.

Proti rozhodnutím Tribunálu lze podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek, který se týká pouze právních otázek. Ve věcech, které již byly dvakrát přezkoumány (nezávislým odvolacím senátem, poté Tribunálem), uzná Soudní dvůr kasační opravný prostředek přijatelným pouze tehdy, pokud tento kasační opravný prostředek nastoluje otázku významnou pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva.

Od 1. října 2024 je Tribunál rovněž příslušný rozhodovat o žádostech o rozhodnutí o předběžné otázce, které mu předá Soudní dvůr a jež spadají výlučně do jedné nebo více následujících šesti zvláštních oblastí: společný systém daně z přidané hodnoty, spotřební daně, celní kodex, sazební zařazení zboží do kombinované nomenklatury, náhrady a pomoc cestujícím v případě zpoždění nebo zrušení dopravní služby či odepření nástupu do dopravního prostředku, systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Velká část soudní agendy je hospodářské povahy: duševní vlastnictví (ochranné známky a průmyslové vzory Evropské unie), hospodářská soutěž, státní podpory a finanční a bankovní dohled. Tribunál je rovněž příslušný rozhodovat v oblasti veřejné služby o sporech mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci.

Marc van der Woude
předseda Tribunálu Evropské unie

↘ Činnost a vývoj Tribunálu

Pro Tribunál byly v roce 2025 význačné zejména dvě události, k nimž došlo v září, a to jeho částečná obměna a konec přechodného období pro projednávání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce.

Dne 15. září 2025 tři členové, a sice soudkyně V. Tomljenović, předseda senátu R. Mastroianni a předsedkyně senátu O. Porchia, opustili Tribunál v rámci částečné obměny a A. Kornezov byl jmenován soudcem Soudního dvora. Tribunál jim děkuje za významné přispívání ke své judikatuře. Téhož dne složili slib soudce F. Bestagno a soudkyně R. Pezzuto a T. Pavelin jakožto noví členové Tribunálu. Takto ustavené nové kolegium si následně zvolilo na tříleté funkční období svého předsedu a místopředsedu a zvolilo deset předsedů senátů.

989

zahájených věcí

820

přímých žalob z toho:

duševní a průmyslové vlastnictví 257

veřejná služba Evropské unie 109

státní podpory
a hospodářská soutěž 39

21 žalob podaných
členskými státy

65 žádostí o rozhodnutí
o předběžné otázce

52 žádostí o bezplatnou
právní pomoc

K těmto událostem došlo také souběžně s koncem přechodného období, které Tribunál zavedl v návaznosti na částečné přenesení agendy v oblasti předběžných otázek ze Soudního dvora na Tribunál, stanovené nařízením 2024/2019 (tj. v návaznosti na reformu, která nabyla účinnosti dne 1. října 2024). Uvnitř Tribunálu se to projevilo zřízením dvou specializovaných senátů pro projednávání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, z nichž každý se skládá ze šesti soudců, přičemž jeden je generálním advokátem pro projednávání těchto žádostí. Na rozdíl od přímých žalob jsou totiž žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce nejprve přiděleny kolegiu složenému z pěti soudců, aniž je tím dotčena možnost následného postoupení věci jinému kolegiu. V zájmu optimálního projednávání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunál také zvolil dva soudce, kteří mají nahradit uvedené generální advokáty v případě překážky výkonu funkce na jejich straně.

Tato reorganizace a příchod nových členů však měly pozitivní vliv na soudní činnost Tribunálu, neboť v průběhu roku 2025 mohl ukončit 1 527 věcí (z toho 404 spojených věcí, které byly zahájeny bývalými poslanci Evropského parlamentu proti Evropskému parlamentu a týkají se doplňkového systému důchodového pojištění), což je jeho absolutní historický rekord. S ohledem na 989 zahájených věcí se počet projednávaných věcí snížil na konci roku na 1 167. Pokud jde konkrétně o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, 65 jich bylo v roce 2025 předáno Tribunálu a 16 bylo ukončeno.

Průměrná doba trvání řízení činí napříč všemi oblastmi a rozhodnutími 18,9 měsíců. Pokud se 404 v podstatě totožných věcí započítá jako jedna věc, sníží se průměrná doba trvání řízení na 16 měsíců. V případě projednávání žádostí o předběžné otázce je tato doba kratší a činí 6,2 měsíce.

Účastník řízení, který není schopen nést náklady řízení, může požádat o poskytnutí bezplatné právní pomoci.

V roce 2025 bylo 34,7 % věcí ukončeno senáty zasedajícími v kolegiu o pěti soudcích (včetně výše uvedených 404 spojených věcí). Z nejvýznamnějších věcí (viz kapitola „Ohlédnutí za letošními význačnými rozsudky“) byly dvě věci přiděleny k rozhodnutí velkému senátu složenému z 15 soudců a dvě věci středně velkému senátu složenému z 9 soudců, který Tribunál zřídil v rámci poslední reformy v roce 2024. Jedná se o věci *Stevi a The New York Times v. Komise a Rakousko v. Komise* (velký senát), jakož i spojené věci *YL v. Rada a YL v. Rada a EUIPO* (středně velký senát).

Během tohoto prvního celého roku od částečného přenesení agendy v oblasti předběžných otázek, k němuž došlo dne 1. října 2024, mohl Tribunál upevnit svou novou úlohu a plně začlenit projednávání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce do postupů svého vnitřního fungování, přičemž z globálního pohledu rozhodl v mimořádně vysokém počtu věcí. Díky efektivnímu a proaktivnímu projednávání věcí, jehož jsme v současnosti svědky, je Tribunál více než kdy jindy připraven čelit novým výzvám.

↘ Hlavní prvky vývoje soudních sporů

Rok 2025 se vyznačoval hlavně tím, že se projevil účinky reformy zavedené [nařízením 2024/2019](#). Tato reforma, která byla přijata v souvislosti s nárůstem jak počtu projednávaných žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, tak průměrné délky jejich projednávání u Soudního dvora, přináší dvě významné změny v rámci Tribunálu, a to zřízení nového soudního kolegia a přenesení části agendy v oblasti předběžných otázek na Tribunál.

Středně velký senát složený z 9 soudců vydal svůj první rozsudek a bylo mu přiděleno několik věcí. Zřízení tohoto senátu bylo vedeno snahou zachovat zejména soudržnost rozhodnutí o předběžné otázce vydaných Tribunálem a zajistit řádný výkon spravedlnosti.

Senát pro předběžné otázky Tribunálu vydal také první rozhodnutí. Spadají do dvou ze šesti zvláštních oblastí, v nichž byla agenda převedena na Tribunál. Jedná se zejména o spotřební daň a společný systém daně z přidané hodnoty.

Savvas Papasavvas

místopředseda Tribunálu
Evropské unie

V prvním řízení o předběžné otázce, o níž Tribunál rozhodoval, ve kterém byl vydán rozsudek ze dne 9. července 2025 *Gotek* ([T-534/24](#)) se žádost týkala výkladu článků 7 a 8 směrnice Rady 2008/118/ES a byla předložena v rámci sporu mezi fyzickou osobou a ministerstvem financí Chorvatska ve věci výběru spotřební daně od této osoby v rámci fiktivního dodání zboží, podléhajícího spotřební dani, uvedeného na falešných fakturách.

Pokud jde o společný systém daně z přidané hodnoty, Tribunál v rozsudku ze dne 26. listopadu 2025 *Versãofast* ([T-657/24](#)) rozhodl o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES, která byla předložena v rámci sporu mezi společností Versãofast a finančním úřadem ve věci činnosti zprostředkovatele úvěrů vykonávané touto společností, kterou uvedený finanční úřad kvalifikoval jako sjednání úvěrů osvobozených od daně z přidané hodnoty.

Generální advokáti, kteří jsou nápomocni Tribunálu při projednávání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, přednesli také svá první stanoviska.

Generální advokátka Maja Brkan se ve stanovisku ve věci *Accorinvest* ([T-653/24](#)), předneseném dne 29. října 2025, zabývala žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 2008/118/ES, v jejímž rámci měl Tribunál určit, zda lze tarifní příspěvek na přenos kvalifikovat jako „další nepřímou daň“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2008/118 a zda spadá do působnosti tohoto ustanovení.

Generální advokát J. Martín y Pérez de Nanclares se ve stanovisku ve věci *European Air Charter* ([T-656/24](#)), předneseném dne 26. listopadu 2025, zabýval žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce podanou Zemským soudem v Düsseldorfu (Německo), v níž byl Tribunál vyzván k upřesnění pojmu ‚přímá příčinná souvislost‘ mezi vznikem mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004, která měla dopad na určitý let, a zpožděním pozdějšího letu.

Přenesení části agendy v oblasti předběžných otázek na Tribunál představuje významnou etapu pro tento soud, jehož původní úloha spočívala v rozhodování sporů vyžadujících důkladné posouzení složitých skutkových stavů a nyní je pověřen vedením dialogu s vnitrostátními soudy. Uplynulý rok je důkazem toho, že Tribunál své úloze plně dostál, a to jak z hlediska kvality prvních vydaných rozhodnutí, tak z hlediska průměrné délky řízení.

1 527
vyřízených věcí

1 399
přímých žalob z toho:

duševní a průmyslové vlastnictví	303
státní podpory a hospodářská soutěž	126
veřejná služba Evropské unie	67

16 žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce

Průměrná délka řízení: 18,9 měsíce

Podíl rozhodnutí, proti nimž byl podán kasační
opravný prostředek k Soudnímu dvoru: 26 %

1 167
projednávaných věcí
(k 31. prosinci 2025)

Nejčastěji posuzované oblasti:

duševní a průmyslové vlastnictví	276
veřejná služba Evropské unie	164
omezující opatření	125
institucionální právo	88
státní podpory a hospodářská soutěž	66
životní prostředí	63
hospodářská a měnová politika	46
Přístup k dokumentům	40
Daně	40
Veřejné zakázky	37

Celkový počet vyřízených věcí zahrnuje 404 spojených věcí, které jsou v podstatě totožné a týkají se doplňkového systému důchodového pojištění evropských poslanců.

[Viz podrobné statistiky Tribunálu](#)

↘ Členové Tribunálu

Tribunál se skládá ze dvou soudců z každého členského státu.

Soudci jsou vybíráni z osob, které skýtají veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu vysokých soudních funkcí. Jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států po konzultaci s výborem, který vydává stanovisko k vhodnosti kandidátů. Jejich funkční období je šestileté s možností opakovaného jmenování. Soudci si volí ze svého středu předsedu a místopředsedu na dobu tří let. Jmenují vedoucího soudní kanceláře na funkční období šesti let.

Soudci vykonávají funkci zcela nestranně a nezávisle.

V červnu 2025 se ujali funkce tito dva noví členové Tribunálu: soudce Jörgen Hettne (Švédsko) a soudkyně Danutė Jočienė (Litva), kteří nastoupili na místo soudců Fredrika Schalina, jmenovaného v roce 2024 soudcem Soudního dvora, a Rimvydase Norkuse, jmenovaného v roce 2024 generálním advokátem Soudního dvora.

V rámci částečné obměny Tribunálu v září 2025 nastoupili do funkce tři noví členové, a to soudce Francesco Bestagno (Itálie) a soudkyně Raffaella Pezzuto (Itálie) na místo Roberta Mastroianniho a Ornelly Porchia, jakož i soudkyně Tanja Pavelin (Chorvatsko) na místo Vesny Tomljenović.

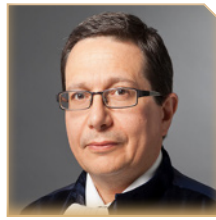

M. van der Woude
předseda

S. Papisavvas
místopředseda

E. Buttigieg
předseda prvního
senátu

N. Póltorak
předsedkyně
druhého senátu

**K. Kowalik-
Bańczyk**
předsedkyně třetího
senátu

G. De Baere
předseda čtvrtého
senátu

**M. Sampol
Pucurull**
předseda pátého
senátu

**P. Škvařilová-
Pelzl**
předsedkyně
šestého senátu

K. Kecsmár
předseda sedmého
senátu

I. Gâlea
předseda osmého
senátu

S. Kingston
předsedkyně
devátého senátu

S. L. Kaléda
předseda desátého
senátu

M. Jaeger
soudce

H. Kanninen
soudce

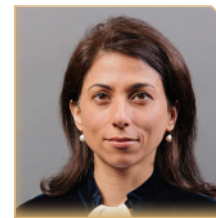
J. Schwarcz
soudce

M. Kančeva
soudkyně

L. Madise
soudce

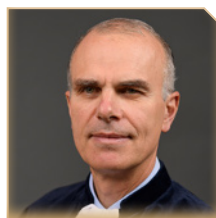
A. Marcoulli
soudkyně

I. Reine
soudkyně

R. da Silva Passos
soudce

P. Nihoul
soudce

J. Svenningsen
soudce

U. Öberg
soudce

M. J. Costeira
soudkyně

C. Mac Eochaidh
soudce

T. Pynnä
soudkyně

L. Truchot
soudce

J. Laitenberger
soudce

**J. Martín y Pérez
de Nanclares**
soudce

G. Hesse
soudce

M. Stancu
soudkyně

I. Nõmm
soudce

G. Steinfatt
soudkyně

T. Perišin
soudkyně

D. Petrlík
soudce

M. Brkan
soudkyně

P. Zilgalvis
soudce

I. Dimitrakopoulos
soudce

D. Kukovec
soudce

T. Tóth
soudce

B. Ricziová
soudkyně

**E. Tichy-
Fisslberger**
soudkyně

W. Valasidis
soudce

S. Verschuur
soudce

**L. Spangsberg
Grønfeldt**
soudkyně

H. Cassagnabère
soudce

R. Meyer
soudce

J. Hettne
soudce

D. Jočienė
soudkyně

F. Bestagno
soudce

R. Pezzuto
soudkyně

T. Pavelin
soudkyně

V. Di Bucci
vedoucí soudní
kanceláře

protokolární pořádek ode dne 16. září 2025

C. Judikatura v roce 2025

[●] **Zaostřeno na** Občanství Unie ve vztahu ke „zlatým pasům“

 Rozsudek *Komise v. Malta (Občanství pro investory)* ([C-181/23](#))

Malta zavedla od roku 2014 mechanismy umožňující státním příslušníkům třetích zemí nabýt maltské státní občanství výměnou za finanční příspěvky a investice. V roce 2020 byl tento systém nahrazen novým režimem udělování „občanství za výjimečné služby prostřednictvím přímých investic“. Tento režim umožňoval zahraničnímu investorovi, jakož i některým jeho rodinným příslušníkům získat maltské státní občanství prostřednictvím zaplacení vysokých částek státu, nabytí nebo pronájmu nemovitosti na Maltě, poskytnutí daru schválené organizaci a splnění požadavku tzv. legálního pobytu, jehož doba trvání mohla být za další platbu zkrácena.

Evropská komise měla za to, že tento režim vyvolává obtíže z hlediska unijního práva, neboť nabytí státního občanství členského státu zakládá automaticky této osobě občanství Unie. Nový maltský režim zavedený v roce 2020 byl totiž podle Komise založen v podstatě na transakční logice. Jeho ústředním prvkem byly finanční podmínky, zatímco požadavek pobytu nepředpokládal skutečnou a trvalou přítomnost na daném území. Možnost výrazného zkrácení doby pobytu výměnou za vyšší platbu svědčila o tom, že vazba mezi žadatelem a členským státem nebyla rozhodujícím kritériem pro udělení občanství. Komise měla tedy za to, že tento režim vedl k určité formě komercializace občanství Unie, což je neslučitelné s povahou tohoto statusu.

Komise předložila věc Soudnímu dvoru, který připomněl, že občanství Unie představuje základní status státních příslušníků členských států. Občanství Unie přiznává práva a ukládá povinnosti a je založeno na jedinečném vztahu solidarity a loajality mezi státem a jeho státními příslušníky. Tento vztah je rovněž základem vzájemné důvěry mezi členskými státy, která vedla k zavedení evropského občanství při přijetí Maastrichtské smlouvy, přičemž platí, že každý členský stát přijímá účinky rozhodnutí ostatních členských států v oblasti státního občanství.

Soudní dvůr uvedl, že v rámci tohoto režimu závisí udělení maltského státního občanství především na splnění předem stanovených finančních podmínek a požadovaný pobyt, jelikož nepředpokládá prokázání skutečného pobytu po určitou dobu na Maltě, nevede ke skutečné integraci do maltské společnosti. Poznamenal, že tyto závěry nemohou být zpochybněny bezpečnostními kontrolami a ověřením pověsti, kterými Malta argumentovala, jelikož tyto kontroly a ověření jsou v podstatě omezeny na předcházení určitým rizikům pro veřejný zájem.

Soudní dvůr rozhodl, že režim udělování státního občanství založený na takovém transakčním postupu je v rozporu se samotnou povahou občanství Unie. Členský stát tím, že uděluje své státní občanství, a tedy evropské občanství, především výměnou za předem stanovené platby nebo investice, aniž vyžaduje skutečný vztah solidarity a loajality mezi tímto členským státem a žadatelem o udělení státního občanství, narušuje vzájemnou důvěru, na níž je Unie založena.

Malta tím, že zavedla a uplatňuje tento režim občanství pro investory, nesplnila povinnosti, které má jakožto členský stát porušila zásadu loajální spolupráce.

Co je občanství Evropské unie?

Občanství Evropské unie je jedním z klíčových aspektů evropského projektu. Bylo zavedeno Maastrichtskou smlouvou a dnes je zakotveno v článku 20 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), přičemž každé osobě, která má státní příslušnost členského státu, přiznává společný status, který doplňuje občanství členského státu, aniž je nahrazuje. Tento status přiznává důležitá práva, jako je právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, právo volit a být volen v obecních volbách a volbách do Evropského parlamentu ve státě bydliště, jakož i právo na diplomatickou a konzulární ochranu ostatních členských států ve třetích zemích.

Občanství Unie spočívá na solidaritě a vzájemné důvěře mezi členskými státy a jejich státními příslušníky. Jeho přiznání automaticky vyplývá z postavení státního příslušníka členského státu, které je založeno na existenci jedinečného vztahu solidarity a loajality mezi nimi. Právě tento jedinečný vztah odůvodňuje přiznání práv spojených s občanstvím Unie, která jsou vykonávána v celé Unii.

Občanství Unie v judikatuře Soudního dvora EU

Přesný význam občanství Unie byl od svého zavedení Maastrichtskou smlouvou (1993) postupně objasňován v judikatuře Soudního dvora. Již v rozsudku *Martínez Sala* ([C-85/96](#)) Soudní dvůr uznal, že status občana Unie umožňuje v určitých situacích přímo se dovolávat zásady zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti. Tento vývoj byl potvrzen v rozsudku *Grzelczyk* ([C-184/99](#)), v němž Soudní dvůr uvedl, že občanství Unie má být „základním statusem“ státních příslušníků členských států, což představuje symbolický a právní přelom v evropské integraci.

Soudní dvůr následně upřesnil rozsah a meze tohoto statusu. V rozsudku *Rottmann* ([C-135/08](#)) rozhodl, že vnitrostátní rozhodnutí týkající se pozbytí státního občanství, pokud mají za následek pozbytí občanství Unie, musí dodržovat zásadu proporcionality. Krátce na to v rozsudku *Zambrano* ([C-34/09](#)) potvrdil, že dítě nízkého věku, které má státní příslušnost členského státu, a je tedy občanem Unie, musí mít možnost skutečně využívat podstatné části práv spojených s tímto statusem. Jeho rodičům, kteří jsou státními příslušníky třetí země, tedy nelze odmítnout vydání povolení k pobytu. Bez takového povolení by bylo toto dítě nuceno opustit území Unie, aby doprovázelo své rodiče a bylo by tak zbaveno možnosti skutečně využívat podstatné části práv plynoucích z občanství Unie.

Obdobně v rozsudku *Stolična obština, rajon „Pančarevo“* ([C-490/20](#)) Soudní dvůr rozhodl, že členský stát je povinen pro účely uplatňování unijního práva uznat rodičovský vztah, jenž byl legálně založen v jiném členském státě, se dvěma osobami stejného pohlaví, aby bylo dítěti zaručeno účinné využívání práv spojených s občanstvím Unie, zejména svobodou pohybu. Soudní dvůr zakotvil v tomto rozsudku koncepci evropského občanství, které je konkrétně vykonáváno prostřednictvím práva vést běžný rodinný život.

Nakonec nedávno v rozsudku *Udlændinge- og Integrationsministeriet* ([C-689/21](#)) Soudní dvůr potvrdil, že i když si členské státy ponechávají pravomoc v oblasti státního občanství, musí tuto pravomoc vykonávat způsobem, který nepřiměřeně nezasahuje do samotné podstaty práv přiznaných občanstvím Unie, přičemž opětovně zdůraznil ústřední a ochrannou povahu tohoto statusu v právním řádu Unie.

Občan Unie má právo:

- svobodně se pohybovat, žít, pracovat nebo studovat v jiném členském státě;
- volit a být volen v obecních volbách a ve volbách do Evropského parlamentu ve státě, v němž má bydliště;
- předložit petici Evropskému parlamentu nebo občanskou iniciativu Evropské komisi;
- podat stížnost k evropskému veřejnému ochránci práv v souvislosti s nesprávným úředním postupem orgánu Unie;
- požívat konzulární ochrany jiného členského státu, pokud nemá stát, jehož je státním příslušníkem, zastoupení na území třetí země;
- požadovat přístup k dokumentům orgánů Unie;
- obracet se na orgány Unie v jednom z 24 úředních jazyků podle vlastního výběru.

[●] **Zaostřeno na** Směrnice o minimálních mzdách u Soudního dvora

 Rosudek *Dánsko v. Parlament a Rada (Přiměřené minimální mzdy)* ([C-19/23](#))

Cílem [směrnice Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2022/2041](#) o minimálních mzdách, kterou v říjnu 2022 přijaly Evropský parlament a Rada, je zlepšení životních a pracovních podmínek pracovníků v Unii. Stanoví společný rámec na podporu přiměřenosti zákonných minimálních mezd, pokud existují, a posílení role kolektivního vyjednávání při stanovování mezd. Uvedená směrnice, která byla přijata na základě čl. 153 odst. 1 písm. b) SFEU týkajícího se pracovních podmínek uvádí, že respektuje pravomoc členských států stanovovat odměny za práci a nezávislost sociálních partnerů.

Dánsko, podporované Švédskem, zpochybnilo pravomoc Unie zasahovat do této oblasti. Dánsko mělo za to, že navzdory své zdánlivě procesní povaze vede směrnice ve skutečnosti k tomu, že Unie přímo zasahuje do stanovování mezd. Tato oblast je přitom čl. 153 odst. 5 SFEU výslovně vyloučena z pravomocí Unie. Dánsko rovněž tvrdilo, že některé povinnosti uložené členským státům porušují právo sdružovat se a dánský model pracovněprávních vztahů, který je založen na široké autonomii sociálních partnerů.

Soudní dvůr připomněl, že Unie může jednat pouze v mezích pravomocí svěřených jí Smlouvami. Upřesnil, že vyloučení týkající se „odměny za práci“ má zabránit jakékoli přímé harmonizaci výše mezd na úrovni Unie. Toto vyloučení však nelze vykládat natolik široce, aby byly pravomoci Unie v oblasti sociální politiky zbaveny podstaty, zejména pokud jde o zlepšení pracovních podmínek.

Soudní dvůr rozhodl, že směrnice o přiměřených minimálních mzdách nezavádí v Unii ani evropskou minimální mzdu ani harmonizovanou úroveň odměn za práci. V podstatě stanoví pouze minimální procesní požadavky, přičemž členským státům ponechává široký prostor pro uvážení při stanovování a aktualizaci minimálních mezd.

Pokud jde o podporu kolektivního vyjednávání, Soudní dvůr uvedl, že směrnice neukládá žádnou povinnost dosáhnout určitého výsledku. Členské státy, v nichž se kolektivní smlouvy vztahují na méně než 80 % pracovníků, musí vytvořit pouze rámec příznivý pro taková vyjednávání, a přijmout tedy akční plán na podporu těchto vyjednávání. Jedná se o povinnost vynaložit úsilí k dosažení výsledku, která respektuje rozmanitost vnitrostátních tradic a autonomii sociálních partnerů, přičemž směrnice členským státům zejména nestanoví žádnou povinnost dosáhnout *minimálně* takové úrovně pokrytí kolektivními smlouvami.

Soudní dvůr však rozhodl, že některá ustanovení směrnice o přiměřených minimálních mzdách tento procesní rámec překračují. Měl za to, že uložení povinnosti členským státům, aby při stanovování a aktualizaci zákonných minimálních mezd zohlednily konkrétní kritéria, jako jsou životní náklady, obecná úroveň mezd nebo produktivita, vede k harmonizaci některých složek zákonných minimálních mezd. Soudní dvůr dospěl k obdobnému závěru, pokud jde o ustanovení této směrnice zakazující jakékoli snížení zákonných minimálních mezd, pokud se na ně vztahují automatické mechanismy valorizace. Tato ustanovení tedy představují přímé zasahování do určování odměn za práci. Soudní dvůr proto zrušil ustanovení směrnice, která představují

tato přímá zasahování Unie do určování odměn za práci. a překračují tedy pravomoci, které jsou jí svěřeny Smlouvami. Ve zbývající části žalobu Dánska zamítl.

Soudní dvůr tak objasnil rovnováhu mezi pravomocí Unie v oblasti sociální politiky a vyloučením ve vztahu k odměnám za práci, přičemž potvrdil, že Unie může upravit postupy a podporovat kolektivní vyjednávání bez přímého zasahování do stanovování mezd.

Co stanoví článek 153 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU)?

Článek 153 SFEU vymezuje oblasti, v nichž Evropská unie může podporovat a doplňovat činnost členských států v oblasti sociální politiky. Zejména umožňuje Unii přijímat směrnice, které stanoví minimální požadavky v oblastech, jako jsou pracovní podmínky, ochrana pracovníků, rovnost žen a mužů nebo informování pracovníků a konzultace s nimi.

Tento článek však stanoví jasné meze činnosti Unie. Jeho odstavec 5 výslovně vylučuje určité oblasti z pravomoci Unie, zejména odměnu za práci, právo sdružovat se, právo na stávkou a právo na výlukou. Cílem tohoto vyloučení je zachovat autonomii členských států a sociálních partnerů v oblastech, které jsou považovány za zásadní z hlediska sociálních a ústavních tradic. Judikatura Soudního dvora objasňuje, že i když Unie může přijmout pravidla, která mají nepřímý dopad na mzdy, nemůže přímo zasahovat do stanovování jejich výše.

Směrnice (EU) 2022/2041 o přiměřených minimálních mzdách

Cílem směrnice (EU) 2022/2041 je zlepšit životní a pracovní podmínky v Evropské unii posílením ochrany formou přiměřené minimální mzdy. Nestanoví evropskou minimální mzdu ani jednotnou úroveň odměn za práci. Jejím cílem je vytvořit společný rámec, který zaručí, aby minimální mzdy, pokud existují, umožňovaly zajistit důstojnou životní úroveň a zároveň respektovaly vnitrostátní tradice a autonomii sociálních partnerů.

Směrnice sleduje tyto cíle především prostřednictvím procesních ustanovení. Vyžaduje, aby členské státy, jejichž právní předpisy zavádějí **zákonnou minimální mzdu** stanovily **jasné a transparentní postupy** pro jejich stanovování a aktualizaci.

Směrnice **podporuje rovněž kolektivní vyjednávání**, které je považováno za klíčové pro zajištění přiměřených mezd, zejména tím, že vyzývá členské státy, v nichž je míra pokrytí pracovníků, na něž se vztahují kolektivní smlouvy, nízká, aby přijaly opatření na podporu sociálního dialogu. Směrnice tak usiluje o posílení sociální konvergence v rámci Unie, aniž v tomto ohledu zasahuje do pravomoci členských států v oblasti stanovování odměn za práci.

Minimální mzda v judikatuře Soudního dvora

Již před vstupem směrnice o přiměřených minimálních mzdách v platnost měl Soudní dvůr příležitost rozvinout rozsáhlou judikaturu týkající se minimálních mezd. Několika rozsudky byly nastíněny obrysy vnitrostátních pravomocí a požadavků unijního práva.

Ústřední roli sehrály věci týkající se vysílání pracovníků. V rozsudku *Laval* ([C-341/05](#)) Soudní dvůr upřesnil rozsah „minimální mzdy“, kterou lze uložit zahraničním podnikům vysílajícím pracovníky, přičemž zdůraznil potřebu jasného právního základu a dostatečné transparentnosti pro hospodářské subjekty.

Druhý důležitý judikaturní směr se týká vztahu mezi minimální mzdou a právní úpravou v oblasti veřejných zakázek. V rozsudku *Bundesdruckerei* ([C-549/13](#)) Soudní dvůr zkoumal slučitelnost povinnosti dodržovat minimální mzdu stanovenou právními předpisy hostitelského státu v rámci veřejné zakázky, k jejímuž částečnému plnění dochází v zahraničí, přičemž trval na požadavku přiměřenosti takových opatření s ohledem na volný pohyb služeb. V rozsudku *RegioPost* ([C-115/14](#)) však Soudní dvůr připustil, že veřejní zadavatelé mohou podmínit plnění veřejné zakázky dodržením minimální mzdy stanovené zákonem nebo podzákonným předpisem, pokud tento požadavek sleduje legitimní sociální cíl a je uplatňován nediskriminačním způsobem.

Nakonec Soudní dvůr upřesnil také samotný pojem „minimální mzda“ v rámci směrnice o vysílání pracovníků, a to zejména v rozsudku *Sähköalojen ammatillitto* ([C-396/13](#)), přičemž uvedl složky odměny, které spadají pod tento pojem.

Tato judikatura jako celek představuje základ, o který se v současnosti opírají spory týkající se směrnice o přiměřených minimálních mzdách v Unii. Vymezuje prostor pro uvážení členských států a zároveň zajišťuje účinnost základních svobod zaručených Smlouvou o FEU.

[●] **Zaostřeno na** Přístup k textovým zprávám, které si vyměnila předsedkyně Komise a generální ředitel společnosti Pfizer

 Rozsudek Stevi a The New York Times v. Komise ([T-36/23](#))

Transparentnost veřejného života je základní zásadou Evropské unie. Každý občan nebo právnická osoba Evropské unie může získat přístup k dokumentům Parlamentu, Komise nebo Rady. Tento přístup je upraven [nařízením Evropského parlamentu a Rady \(ES\) č. 1049/2001](#) ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

Tento předpis představuje právní základ pro právo veřejnosti na přístup k dokumentům těchto orgánů Evropské unie a jeho cílem je především posílit transparentnost jako základní podmínku evropské demokracie a legitimacy činnosti Unie. Tato zásada transparentnosti se v plném rozsahu vztahuje na činnosti těchto orgánů, a to i v případech, kdy mají formu moderní komunikace, jako jsou textové zprávy.

V květnu 2022 požádala M. Stevi, novinářka *New York Times*, o přístup k SMS, které si vyměnila předsedkyně Evropské komise, Ursula von der Leyen s ředitelem farmaceutické společnosti Pfizer v rámci jednání o smlouvách o očkovacích látkách proti covidu-19.

Evropská komise tuto žádost zamítla, přičemž tvrdila, že požadované zprávy nemá v držení. Vyměněné SMS podle ní nepředstavovaly dokumenty uchovávané Komisí, a proto nemohly být sděleny.

M. Stevi se obrátila na Tribunál. Tribunál nejprve připomněl základní zásadu, a sice že cílem práva na přístup k dokumentům je zajistit co největší transparentnost činnosti evropských orgánů. Pokud orgán tvrdí, že dokument nemá v držení, má se toto tvrzení v zásadě za správné. Nicméně tato domněnka může být zpochybněna v případě, kdy žadatel předloží přesvědčivé důkazy o tom, že dokumenty existovaly.

Tribunál měl v této věci za to, že tomu tak je. Poukázal na to, že několik veřejných zdrojů, zejména novinových článků, prohlášení předsedkyně Komise a zpráva Evropského účetního dvora, hovořilo o přímých kontaktech, a to včetně kontaktů prostřednictvím SMS, mezi oběma aktéry v době jednání. Tyto skutečnosti byly dostatečně k prokázání skutečnosti, že zprávy přinejmenším v určitém okamžiku existovaly.

Vzhledem k těmto indiciím měla Komise jasně a podrobně vysvětlit, proč zprávy nebylo možné nalézt. Podle Tribunálu přitom Komise toto vysvětlení neposkytla. Spokojila se s tvrzením, že vyhledávání byla provedena, aniž upřesnila, kde, jak a na jakých nosičích, a aniž uvedla, zda byly zprávy odstraněny, archivovány nebo přeneseny při výměně použitých telefonů.

Tribunál zdůraznil, že právo na transparentnost nemůže být zbaveno podstaty tím, že dokumenty nebudou uchovávány. Orgány mají povinnost spravovat své dokumenty se vší vážností a předvídatelným způsobem, aby veřejnost mohla porozumět jejich činnosti a kontrolovat ji. Komunikaci související s důležitými rozhodnutími, jako je nákup očkovacích látek pro celou Unii, nelze vyloučit pouze proto, že měla podobu krátkých zpráv.

Tribunál konstatoval, že Komise neposkytla dostatečné vysvětlení k osudu požadovaných zpráv, a rozhodl, že odepření přístupu bylo protiprávní. Napadené rozhodnutí tedy zrušil.

Jasný postup

Nařízení (ES) č. 1049/2001 stanoví jasný postup, který vyžaduje odůvodněné rozhodnutí orgánu a možnost interního přezkumu, po němž následuje soudní přezkum. Nařízení poskytuje občanům prostředek k tomu, aby porozuměli činnosti orgánů, sledovali ji a případně ji zpochybnili.

Stanoví sice výjimky určené k ochraně citlivých veřejných nebo soukromých zájmů, avšak jejich použití striktně omezuje tím, že ukládá povinnost restriktivního výkladu těchto výjimek, konkrétní odůvodnění odepření přístupu, jakož i systematické zkoumání možnosti poskytnout částečný přístup.

Unijní judikatura tuto logiku posílila ujištěním, že transparentnost musí mít přednost, zejména v legislativních procesech, v zájmu zajištění demokratické kontroly.

Již v rozsudku *Švédsko a Turco v. Rada* ([C-39/05 P](#)), vydaném na základě kasačního opravného prostředku, Soudní dvůr položil základy tohoto přístupu tím, že vyžadoval konkrétní a individuální posouzení žádostí o přístup k právním stanoviskům Rady a odmítl jakoukoli logiku automatického utajení legislativních dokumentů, čímž zakotvil zásadu, podle níž je transparentnost pravidlem a utajení výjimkou. Tento judikatorní směr byl posílen rozsudkem *De Capitani v. Parlament* ([T-540/15](#)), v němž Tribunál odmítl systematickou důvěrnost dokumentů z dialogu (tj. třístranná jednání a výměny názorů mezi třemi orgány účastnícími se legislativního procesu) a upřesnil, že výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu nemůže být uplatněna za účelem zatajení informací týkajících se běžného fungování normotvůrce Unie. Nedávno v rozsudku *Kaili v. Parlament* ([T-1031/23](#)), proti němuž byl podán kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru ([C-632/25 P](#)) Tribunál zrušil rozhodnutí Parlamentu, kterým byl jeho bývalé místopředsedkyni odepřen přístup k určitým dokumentům. Potvrdil tak požadavek přísného a individualizovaného přezkumu odepření přístupu a konkrétní rozsah práva na transparentnost, a to i v citlivých institucionálních kontextech.

[●] **Zaostřeno na** Informační společnost: nařízení o digitálních službách (DSA) a velmi velké on-line platformy

Evropská unie hraje klíčovou roli v rozvoji informační společnosti s cílem vytvořit prostředí příznivé pro inovace a konkurenceschopnost a zároveň chránit práva spotřebitelů a poskytnout právní jistotu. Tyto zásady byly promítnuty do Digital Markets Act (DMA), [nařízení \(EU\) 2022/1925](#), a Digital Services Act (DSA), [nařízení \(EU\) 2022/2065](#). Představují významný soubor právních předpisů určený k vytvoření evropského digitálního prostoru, jenž je veden dvěma cíli. Zajistit účinnou ochranu základních práv uživatelů a spotřebitelů v digitálním prostředí na straně jedné a vytvořit rovné podmínky hospodářské soutěže pro hospodářské subjekty, zejména s ohledem na rostoucí moc některých velkých digitálních platforem, na straně druhé. Tato dvě nařízení společně představují rozhodující etapu v rámci vytváření evropského regulačního rámce pro digitální prostor.

V roce 2025 Tribunál vydal první rozsudky v řízeních o žalobách podaných proti rozhodnutím Komise, která byla přijata na základě DSA.

První rozsudky týkající se DSA

 rozsudek *Zalando v. Komise* ([T-348/23](#))

Evropská komise v dubnu 2023 určila internetový obchod Zalando za „velmi velkou on-line platformu“ podle nařízení o digitálních službách (DSA). Více než 83 milionů osob totiž každý měsíc využívá její služby a platforma ta výrazně překračuje prahovou hodnotu 45 milionů stanovenou nařízením. Společnost Zalando však toto určení napadla, přičemž argumentovala pochybeními, kterých se při výpočtu dopustila Komise.

Tribunál její žalobu **zamítl**. Potvrdil, že Zalando je on-line platformou, jelikož prostřednictvím svého „Partner Programm“ poskytuje hostingové služby třetím prodejcům, i když její vlastní činnost přímého prodeje („Zalando Retail“) do této kategorie nespadá. Komise mohla mít za to, že informacím třetích prodejců byli vystaveni všichni uživatelé. Tribunál rovněž odmítl argumenty vycházející z porušení zásad právní jistoty, rovného zacházení a proporcionality, přičemž připomněl, že takové platformy musí podléhat přísnějším povinnostem, aby se omezilo riziko šíření nebezpečných nebo nelegálních výrobků.

Rozsudky *Meta Platforms Ireland v. Komise a Tiktok Technology v. Komise* ([T-55/24 a T-58/24](#))

Tribunál **zrušil** rozhodnutí, kterými Evropská komise stanovila pro rok 2023 poplatek za dohled, který mají platit Facebook, Instagram a TikTok jakožto „velmi velké on-line platformy“ podle nařízení o digitálních službách (DSA). Rozhodl, že metodika použitá pro výpočet poplatku na základě průměrného měsíčního počtu uživatelů měla být přijata v aktu v přenesené pravomoci, a nikoli v pouhých prováděcích rozhodnutích, neboť představuje základní prvek výpočtu. Nicméně vzhledem k tomu, že žádné pochybení nemá vliv na povinnost těchto platform platit poplatek, Tribunál **dočasně zachoval účinky zrušených rozhodnutí**, dokud Komise nepřijme metodiku v souladu s právními předpisy a nová rozhodnutí. Toto přechodné období však nesmí překročit dvanáct měsíců následujících po nabytí právní moci rozsudků.

rozsudek *Amazon EU v. Komise* ([T-367/23](#))

Tribunál **zamítl** žalobu podanou společností Amazon znějící na zrušení rozhodnutí Evropské komise, kterým byla platforma Amazon Store určena za „velmi velkou on-line platformu“ podle nařízení o digitálních službách (DSA), jež ukládá přísnější povinnosti službám s více než 45 miliony uživatelů v Unii. Společnost Amazon namítala, že došlo k porušení několika základních práv zaručených Listinou základních práv EU, včetně svobody podnikání, práva na vlastnictví, rovnosti před zákonem, svobody projevu a práva na respektování soukromého života a důvěrných informací. Tribunál měl nicméně za to, že povinnosti, které ukládá DSA, mohou sice vést ke vzniku nákladů a ovlivnit organizaci platformy, jsou však stanoveny právními předpisy, jsou přiměřené a odůvodněné cílem obecného zájmu, kterým je předcházení systémovým rizikům spojeným s velmi velkými platformami, zejména šíření nezákonného obsahu, a ochrana spotřebitele. Dospěl k závěru, že napadená opatření, jako je možnost doporučování bez profilování, veřejný archiv reklam nebo přístup výzkumných pracovníků k údajům, nepředstavují zásah do podstaty uplatňovaných práv a podléhají přísným zárukám důvěrnosti a bezpečnosti.

Nařízení o digitálních službách (DSA)

DSA, použitelné od 17. února 2024, je protějškem DMA v oblasti regulace digitálního obsahu a digitálních služeb. Jeho cílem je vytvořit bezpečnější, transparentnější a předvídatelnější on-line prostředí pro evropské uživatele. Nařízení modernizuje režim odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb a ukládá přísnější povinnosti velmi velkým on-line platformám a velmi velkým internetovým vyhledávačům. Tyto povinnosti se týkají zejména zavedení účinných mechanismů pro nakládání s nezákonným obsahem, posuzování a snižování systémových rizik, jako jsou dezinformace, porušování základních práv nebo rizika pro ochranu nezletilých osob, jakož i větší transparentnosti algoritmických systémů a doporučovacích mechanismů.

DMA a DSA se tedy nezaměřují na přesně stejné kategorie subjektů. DMA se zaměřuje na platformy, které mají strukturální vliv na vnitřním trhu a představují nezbytné klíčové místo umožňující podnikatelským uživatelům oslovit koncové uživatele. DSA zahrnuje širší okruh podniků poskytujících zprostředkovatelské služby evropským uživatelům a ukládá zvláště přísné povinnosti velmi velkým platformám a vyhledávačům z důvodu jejich systémového dopadu na informační a hospodářský prostor.

Pokud jde o DSA, Komise identifikovala v aktualizovaném rozhodnutí v prosinci 2025 soubor velmi velkých on-line platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů, na které se vztahují přísnější povinnosti stanovené nařízením, mezi něž patří zejména Amazon, Apple, Booking.com, Google, LinkedIn, Meta, Microsoft, Pinterest, Snap, TikTok, X (dříve Twitter), Wikimedia Foundation a Zalando, jakož i několik dalších hospodářských subjektů působících na evropském trhu.

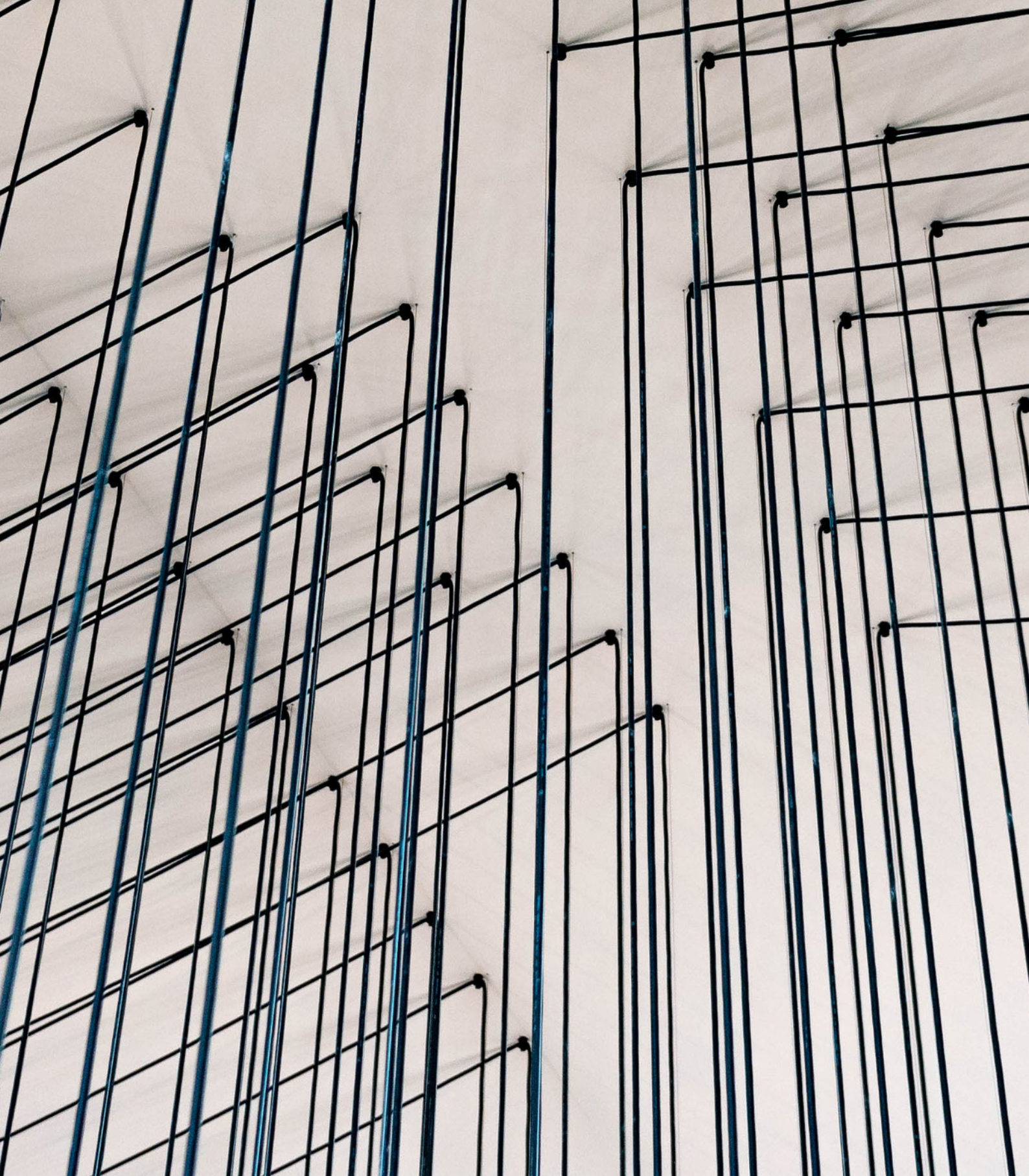
Provádění těchto nařízeních již vedlo k udělení značně vysokých sankcí. První pokuta uložená na základě DSA byla platformě X uložena dne 5. prosince 2025 ve výši 120 milionů eur z důvodu nesplnění několika povinností stanovených uvedeným nařízením.

Porozumění hlavním pojmům DSA

Digital Services Act je evropský právní předpis, jehož cílem je regulace digitálních služeb s cílem zajistit bezpečnější, transparentnější a spravedlivější on-line prostředí. Několik zjednodušeně vysvětlených klíčových pojmů:

- **on-line platforma:** digitální služba, která uživatelům umožňuje zveřejňovat, sdílet nebo prohlížet obsah (sociální sítě, tržiště, platformy pro sdílení videí atd.);
- **velmi velká on-line platforma (very large online platform, VLOP):** platforma s více než 45 miliony aktivních uživatelů v Evropské unii; z důvodu svého významného společenského dopadu podléhají tyto platformy přísnějším povinnostem;
- **nezákonný obsah:** jakýkoli obsah, který porušuje platné unijní nebo vnitrostátní právní předpisy (např. nenávistné projevy, nelegální výrobky, porušování autorských práv);
- **moderování obsahu:** veškerá opatření přijatá platformami s cílem odhalit, posoudit a případně odstranit problematický obsah nebo omezit k němu přístup;
- **algoritmická transparentnost:** povinnost některých platforem srozumitelně vysvětlit způsob fungování jejich systémů pro doporučení obsahu.

Prostřednictvím těchto pojmů se DSA snaží lépe chránit uživatele, zvýšit odpovědnost velkých platforem a posílit důvěru v evropský digitální prostor.

↘ Ohlédnutí za významnými rozsudky roku

Volný pohyb

Evropská unie zaručuje svým občanům možnost svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. Aby byla tato svoboda účinná, musí státy uznat osobní a rodinné situace, jež legálně vznikly v jiném členském státě a musí být posuzovány ve světle základních práv chráněných Uníí, zejména práva na soukromý a rodinný život a zásady zákazu diskriminace.

↘ Dva polští občané, kteří uzavřeli manželství v Německu, požádali o přepis oddacího listu do polské matriky za účelem uznání svého svazku v Polsku. Příslušné orgány jim odmítly tento přepis provést z důvodu, že polské právo nepovoluje manželství osob stejného pohlaví. Soudní dvůr, na který se v této souvislosti obrátil vnitrostátní soud, měl za to, že odmítnutí uznat manželství dvou občanů Unie, které bylo legálně uzavřeno v jiném členském státě, v němž tito občané využili svobody volného pohybu a pobytu, je v rozporu s unijním právem, protože zasahuje do této svobody, jakož i práva na respektování soukromého a rodinného života. Členské státy jsou tudíž povinny uznat pro účely výkonu práv přiznaných unijním právem rodinný stav legálně nabytý v jiném členském státě. Soudní dvůr však zdůraznil, že tato povinnost neznamena zavedení manželství mezi osobami stejného pohlaví do vnitrostátního práva. Mimoto členské státy mají při volbě způsobů uznání takového manželství prostor pro uvážení. Pokud se však členský stát rozhodne stanovit jediný způsob uznávání manželství uzavřených v jiném členském státě, jako je přepis oddacího listu do matriky, je povinen tento způsob uplatnit nediskriminačním způsobem jak na manželství uzavřená mezi osobami stejného pohlaví, tak na manželství uzavřená mezi osobami různého pohlaví.

 rozsudek ze dne 25. listopadu 2025 ve věci Wojewoda Mazowiecki ([C-713/23](#))

Rovné zacházení a zákaz diskriminace

Evropská unie má společný právní rámec, jehož cílem je zajistit rovné zacházení a bojovat proti diskriminaci. Jeho pilíře tvoří směrnice 2000/43/ES a 2000/78/ES: první zakazuje diskriminaci na základě rasy nebo etnického původu, zatímco druhá se týká rovnosti v zaměstnání a povolání. Tyto právní předpisy zakazují jakoukoli přímou nebo nepřímou diskriminaci, s výhradou určitých případů, kdy může být diskriminace odůvodněna, a ukládají členským státům povinnost zajistit účinnou a jednotnou ochranu v rámci Unie.

↘ Operátorka stanice metra opakovaně žádala svého zaměstnavatele o přidělení na pracovní místo s pevným rozvržením pracovní doby. Svou žádost odůvodnila potřebou péče o syna s těžkým zdravotním postižením a úplnou invaliditou. Zaměstnavatel jí dočasně povolil určitou úpravu pracovních podmínek. Odmítl však, aby se tato úprava stala trvalou. Operátorka toto odmítnutí napadla a věc byla předložena italskému Nejvyššímu kasačnímu soudu. Tento soud se obrátil na Soudní dvůr, neboť měl pochybnosti o výkladu unijního práva v oblasti ochrany před nepřímou diskriminací zaměstnance, který pečuje o nezletilé dítě s těžkým zdravotním postižením a není sám zdravotně postiženou osobou. Soudní dvůr odpověděl tak, že zákaz nepřímé diskriminace na základě zdravotního postižení se ve smyslu rámcové směrnice o rovném zacházení v zaměstnání a povolání vztahuje rovněž na zaměstnance, který je obětí této diskriminace z důvodu pomoci, již poskytuje svému zdravotně postiženému dítěti.

 rozsudek ze dne 11. září 2025 ve věci Bervidi ([C-38/24](#))

↘ Cílem dánského zákona o veřejném bydlení je snížit podíl veřejných rodinných bytů v „oblastech v transformaci“. Tyto oblasti se vyznačují mimo jiné tím, že v nich podíl „přistěhovalců a jejich potomků z nezápadních zemí“ přesáhl v posledních pěti letech 50 %. Na základě tohoto zákona byla část nájmu veřejných rodinných bytů ve dvou rezidenčních oblastech měst Slagelse a Kodaň vypovězena nebo měla být v blízké budoucnosti vypovězena. Dánský soud, který projednává spory týkající se těchto výpovědí, si klade otázku, zda dotčená právní úprava představuje přímou či nepřímou diskriminaci na základě etnického původu. Soudní dvůr v rozsudku upřesnil, které situace mohou představovat diskriminaci na základě etnického původu. Soudní dvůr zdůraznil, že etnický původ je dán více faktory. Samotné jedno kritérium, jako státní příslušnost nebo země narození, nemůže určovat příslušnost k etnické skupině. Při posuzování případné přímé diskriminace bude muset vnitrostátní soud ověřit, zda kritérium související s podílem přistěhovalců a jejich potomků je skutečně založeno na etnickém původu většiny obyvatel „oblastí v transformaci“, a zda je s nimi proto zacházeno méně příznivě v tom smyslu, že jsou vystaveni zvýšenému riziku předčasného ukončení nájmních smluv. Jestliže předkládající soud zjistí případnou nepřímou diskriminaci, bude muset ověřit, zda je odůvodněná. V souvislosti s tím se bude muset zejména ujistit, že dotčený zákon sleduje přiměřeným způsobem cíl obecného zájmu a ctí zejména základní právo na respektování obydlí.

 rozsudek ze dne 18. prosince 2025 ve věci Slagelse Almennyttige Boligselskab, Afdeling Schackenborgvaenge ([C-417/23](#))

Právní stát

V Listině základních práv Evropské unie i ve Smlouvě o Evropské unii je na právní stát výslovně odkázáno jako na jednu ze společných hodnot členských států ve smyslu článku 2 SEU. Nezávislost a nestrannost soudů jsou základními atributy právního státu.

✚ Polský Ústavní soud ve dvou nálezech prohlásil některá ustanovení Smluv, jak je vykládá Soudní dvůr, za neslučitelná s vnitrostátní ústavou a výslovně konstatoval, že judikatura Soudního dvora týkající se práva na účinnou soudní ochranu překračuje pravomoci, které byly Soudnímu dvoru svěřeny (*ultra vires*). Komise, která má za to, že uvedené nálezy jsou v rozporu s několika základními zásadami unijního práva, včetně zásady jeho přednosti, podala proti Polsku k Soudnímu dvoru žalobu pro nesplnění povinnosti. Soudní dvůr této žalobě vyhověl a rozhodl, že Polsko nesplnilo své povinnosti, protože jeho Ústavní soud porušil zásadu účinné soudní ochrany a nerespektoval přednost, autonomii, účinnost a jednotné uplatňování práva Unie, jakož i závaznost rozhodnutí Soudního dvora. Soudní dvůr rovněž vyhověl žalobě Komise v rozsahu, v němž se týkala závažných nesrovnalostí provázejících jmenování tří soudců polského Ústavního soudu a jeho předsedkyně, které zpochybňují postavení tohoto Ústavního soudu jakožto nezávislého a nestranného soudu zřízeného zákonem ve smyslu unijního práva.

 rozsudek ze dne 18. prosince 2025 ve věci Komise v. Polsko (Přezkum judikatury Soudního dvora *ultra vires* – Přednost unijního práva) ([C-448/23](#))

✚ Tribunál potvrdil, že Polsko musí zaplatit celkovou částku ve výši přibližně 320,2 milionu eur z titulu denního penále, které mu Soudní dvůr uložil poté, co odmítlo pozastavit některé soudní reformy z roku 2019, které jsou v rozporu s unijním právem. Soudní dvůr stanovil penále ve výši jednoho milionu eur denně od listopadu 2021 a poté ho po přijetí polského zákona, kterým byly částečně splněny povinnosti vyplývající z rozhodnutí Soudního dvora, snížil v dubnu 2023 na 500 000 eur denně. Vzhledem k tomu, že Polsko dlužné částky nezaplatilo, Komise vymohla penále započtením finančních prostředků z evropských fondů, které měly být Polsku poskytnuty. Polsko napadlo šest rozhodnutí o započtení za období od 15. července 2022 do 4. června 2023, přičemž tvrdilo, že legislativní změny měly být následovány rychlejším snížením výše penále. Tribunál tyto argumenty v plném rozsahu odmítl s tím, že ani judikatura polského Ústavního soudu, ani zákon z června 2022 nemají za následek zrušení penále a připomněl, že snížení, o němž rozhodl Soudní dvůr v dubnu 2023 má účinky pouze do budoucna. Dokud Polsko nesplnilo všechny povinnosti vyplývající z rozsudku a povinnost zaplatit penále ve výši jednoho milionu eur nadále trvala, byla Komise povinna zajistit jeho vymáhání v plné výši.

 rozsudek ze dne 5. února 2025 ve věci Polsko v. Komise ([T-830/22](#) a [T-156/23](#), [T-1033/23](#))

Společná zahraniční a bezpečnostní politika

Základním nástrojem společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie (SZBP) jsou restriktivní opatření neboli „sankce“, které jsou využívány v rámci integrovaného a komplexního přístupu zahrnujícího mimo jiné politický dialog. Unie jich využívá zejména k ochraně hodnot, základních zájmů a bezpečnosti Unie, k předcházení konfliktům a posilování mezinárodní bezpečnosti. Sankce jsou totiž ukládány v zájmu prosazování cílů SZBP za účelem dosažení změny v politice nebo chování dotčených osob či subjektů.

✚ V návaznosti na vojenskou agresi Ruska vůči Ukrajině v roce 2022 přijala Evropská unie řadu omezujících opatření. V roce 2023 Rada Evropské unie rozšířila kritéria, na základě nichž se tato opatření mohou vztahovat na osoby nebo subjekty. Nové kritérium umožňuje zmrazit finanční prostředky a hospodářské zdroje subjektů působících v ruském odvětví informačních technologií, které jsou držiteli licence udělené Střediskem pro udělování licencí, certifikaci a ochranu státního tajemství působícím v rámci ruské Federální bezpečnostní služby (FSB) nebo licence týkající se ‚zbraní a vojenského vybavení‘ udělené ruským ministerstvem průmyslu a obchodu. Positive Group PAO, ruská společnost působící v oblasti kybernetické bezpečnosti, je držitelem takové licence prostřednictvím své dceřiné společnosti a byla zařazena na sankční seznam. Uvedená společnost se domáhala zrušení tohoto zařazení, ale Tribunál její žalobu zamítl. Tribunál měl za to, že použité kritérium je jasné, právně předvídatelné a přiměřené sledovaným cílům, které spočívají ve vyvíjení tlaku na Moskvu a omezování její schopnosti provádět válečné akce, a to i v informační oblasti. Rada mohla mít za to, aniž pochybila, že společnost musí být zařazena na sankční seznam z důvodu závislosti na licenci FSB, i když držitelem této licence je její dceřiná společnost.

 rozsudek ze dne 10. září 2025 ve věci *Positive Group v. Rada* ([T-573/23](#))

✚ Tribunál Evropské unie potvrdil sankce přijaté vůči společnosti MegaFon, jednomu z hlavních mobilních telefonních operátorů v Rusku. Rada zařadila tuto společnost na seznam subjektů, na něž se vztahují její omezující opatření, v roce 2023, jelikož měla za to, že přímo podporuje ruské válečné úsilí tím, že poskytuje služby, které může armáda využít, zejména v oblasti telekomunikací. Společnost MegaFon se domáhala zrušení těchto rozhodnutí, přičemž se dovolávala nedostatku odůvodnění, porušení práva na obhajobu a nepřiměřeného zásahu do svobody podnikání. Tribunál tyto argumenty odmítl s tím, že Rada dostatečně přesně vysvětlila důvody těchto sankcí a neměla povinnost předem společnost vyslechnout v zájmu zachování účinku překvapení nezbytného pro účinnost těchto sankcí. Rovněž rozhodl, že opatření, i když ovlivňují činnost a pověst společnosti MegaFon, jsou i nadále přiměřená a nezbytná k dosažení cíle obecného zájmu, kterým je omezení ruských vojenských schopností v souvislosti s válkou na Ukrajině.

 rozsudek ze dne 15. ledna 2025 ve věci *MegaFon v. Rada* ([T-193/23](#))

CVRIA

Migrace a azyl

Evropská unie přijala soubor pravidel pro zavedení účinné, humanitární a bezpečné evropské migrační politiky. Společný evropský azylový systém stanoví minimální normy pro zacházení se všemi žadateli o azyl a jejich žádostmi v celé Unii.

✚ Státnímu příslušníkovi třetí země může být ve zrychleném řízení na hranicích zamítnuta žádost o mezinárodní ochranu, pokud je země jeho původu členským státem označena za „bezpečnou“. Soudní dvůr upřesnil, že toto označení může být provedeno legislativním aktem pod podmínkou, že tento akt může podléhat účinnému soudnímu přezkumu. Zdroje informací, z nichž toto označení vycházelo, musí být přístupné žadateli a vnitrostátnímu soudu. Členský stát nicméně nesmí zařadit zemi na seznam bezpečných zemí původu, pokud tato země neposkytuje dostatečnou ochranu všem svým obyvatelům.

 rozsudek ze dne 1. srpna 2025 ve spojených věcech Alace a Canpelli ([C-758/24 a C-759/24](#))

✚ Dva žadatelé o azyl v Irsku byli nuceni žít v nedůstojných podmínkách poté, co jim stát, s odvoláním na naplnění kapacity svých zařízení, odmítl poskytnout ubytování. Soudní dvůr měl za to, že tento druh odmítnutí, a to i v kontextu masivního a nepředvídatelného přílivu žadatelů o mezinárodní ochranu, představuje závažné porušení unijního práva a může založit odpovědnost státu. Soudní dvůr připomněl, že členské státy jsou podle směrnice „o přijímání“ povinny zaručit žadatelům o mezinárodní ochranu podmínky přijetí zajišťující odpovídající životní úroveň, ať již prostřednictvím ubytování, finanční pomoci, poukázek nebo kombinací těchto forem podpory důstojného života.

 rozsudek ze dne 1. srpna 2025 ve věci The Minister for Children, Equality, Disability, Integration and Youth a další ([C-97/24](#))

✚ Muž pocházející z Iráku požádal o azyl v Řecku, přičemž tvrdil, že jeho život je skutečně ohrožen. Jeho žádost byla zamítnuta a následně byl jeho opravný prostředek prohlášen za „zjevně neodůvodněný“ pouze proto, že se osobně nedostavil na jednání k příslušné komisi. Řecké právní předpisy totiž stanovily pro takový případ automatickou domněnku zneužití opravného prostředku. Soudní dvůr rozhodl, že toto pravidlo je v rozporu s unijním právem. Požadavek, aby se dotčená osoba dostavila osobně k projednání opravného prostředku, je nepřiměřený, neboť slouží pouze k ověření přítomnosti dotčené osoby, nikoli k jejímu skutečnému vyslechnutí. Řecko mělo za účelem zajištění skutečného přístupu k účinnému opravnému prostředku poskytnout jiná méně omezující řešení, jako je zastoupení advokátem, dostavení se k místnímu orgánu nebo prostý důkaz přítomnosti.

 rozsudek ze dne 3. července 2025 ve věci Al Nasiria ([C-610/23](#))

Spotřebitelé

Soudní dvůr: záruka práv spotřebitelů v Evropské unii

[Podívejte se na video](#)

Cílem evropské spotřebitelské politiky je chránit zdraví, bezpečnost, jakož i hospodářské a právní zájmy spotřebitelů, a to bez ohledu na to, kde v rámci Unie bydlí, cestují nebo nakupují.

➤ Německá společnost prodávala doplněk stravy na bázi šafránu a melounové šťávy, přičemž tvrdila, že zlepšuje náladu a snižuje stres a únavu. Profesionální sdružení tuto reklamní praktiku napadlo soudní cestou, neboť mělo za to, že se jedná o zdravotní tvrzení, která jsou v rozporu s unijním právem. Soudní dvůr rozhodl, že dokud Komise nedokončí vědecké hodnocení zdravotních tvrzení týkajících se rostlinných látek a nezařadí je na úřední seznamy, nelze tato tvrzení používat v reklamě, ledaže se na ně vztahuje přechodný režim, což v tomto případě neplatilo.

 rozsudek ze dne 30. dubna 2025 ve věci Novel Nutriology ([C-386/23](#))

➤ Nealkoholický nápoj nesmí být uváděn na trh pod názvem „nealkoholický gin“. Německé sdružení pro boj proti nekalé soutěži podalo proti společnosti PB Vi Goods žalobu k německému soudu, kterou se domáhalo, aby bylo uvedené společnosti zakázáno prodávat nealkoholický nápoj nazvaný „Virgin Gin alkoholfrei“ (nealkoholický Virgin Gin). Soudní dvůr připomněl, že unijní právo vyhradilo zákonný název „gin“ lihovině získané aromatizací etylalkoholu zemědělského původu s jalovcovými bobulemi a minimálním obsahem alkoholu 37,5 % objemových. Konstatoval, že doplnění výrazu „bez alkoholu“ nevedlo ke změně této kvalifikace a neumožnilo obcházení zákazu. Soudní dvůr měl rovněž za to, že toto omezení nezasahuje do svobody podnikání zaručené Listinou, jelikož nebrání uvádění výrobku jako takového na trh, ale brání pouze užívání vyhrazeného názvu. Tento zákaz je přiměřený, neboť jeho cílem je ochrana spotřebitelů před jakýmkoli nebezpečím záměny a ochrana výrobců ginu, kteří dodržují unijní právo před nekalou hospodářskou soutěží.

 rozsudek ze dne 13. listopadu 2025 ve věci PB Vi Goods ([C-563/24](#))

➤ Francouzský spotřebitel, který měl u společnosti Veracash účet pro vklady ve zlatě, zjistil, že z něj byly prováděny každodenní výběry kartou, kterou podle svého tvrzení nikdy neobdržel. Tyto transakce oznámil společnosti Veracash téměř dva měsíce po prvním výběru, avšak stále v zákonné lhůtě třinácti měsíců. Soudní dvůr rozhodl, že uživatel karty může pozbýt nároku na vrácení peněžních prostředků, pokud neautorizovanou transakci „neprodleně“ oznámí. Pokud se však jedná o ztrátu, odcizení nebo zneužití karty, pozbývá tohoto nároku pouze v případě, že jednal úmyslně nebo s hrubou nedbalostí, a jedině v případě transakcí, které oznámil opožděně.

 rozsudek ze dne 1. srpna 2025 ve věci Veracash ([C-665/23](#))

✎ Dva polští cestující si rezervovali zájezd „all inclusive“ v pěti hvězdičkovém hotelu v Albánii, ale následující den po příjezdu byla jejich dovolená výrazně narušena rozsáhlými demoličními pracemi nařízenými místními orgány. Po dobu několika dnů byli probouzeni nepřetržitým hlukem ze stavenišť, zatímco probíhala demolice bazénů, pobřežní promenády a přístupu na pláž. Došlo také ke zhoršení stravovacích podmínek v důsledku čekání ve frontách, omezeného množství jídla a zrušení některých služeb. Na konci pobytu byly zahájeny nové stavební práce. Vzhledem k tomu, že rekreanti měli za to, že jim vznikla majetková a nemajetková újma, obrátili se na polský soud, aby dosáhli vrácení zaplacené ceny v plné výši a náhrady škody. Soudní dvůr, kterému byla věc předložena, rozhodl, že cestující má nárok na vrácení ceny v plné výši nejen v případě, že služby nebyly poskytnuty nebo nebyly poskytnuty řádně, ale také v případě, že navzdory částečnému poskytnutí těchto služeb bylo jejich nesprávné poskytování natolik závažné, že souborné služby pozbyly smyslu a zájezd již objektivně neměl žádný význam. Soudní dvůr upřesnil, že toto posouzení přísluší vnitrostátnímu soudu a cílem směrnice je obnovit smluvní rovnováhu, ač neumožňuje ukládání represivních sankcí. Soudní dvůr nicméně připomněl, že pořadatel nemůže být zproštěn odpovědnosti, pokud pro něj práce nebyly nepředvídatelné nebo nevyhnutelné, i když o nich rozhodl orgán veřejné moci.

 rozsudek ze dne 23. října 2025 ve věci Tuleka ([C-469/24](#))

✎ Evropské a americké společnosti, které vyrábějí nebo používají melamin napadly u Tribunálu rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky (ECHA), kterým byla tato látka klasifikována jako „vzbuzující mimořádné obavy“ z důvodu závažných rizik pro zdraví a životní prostředí. Tvrdily, že tato klasifikace byla založena na nesprávné odborné analýze a že v průběhu řízení nebyly dostatečně vyslechnuty. Tribunál jejich argumenty odmítl a potvrdil rozhodnutí ECHA. Upřesnil, že látka může být identifikována jako nebezpečná, i když její vlastnosti samy o sobě nevyvolávají závažné účinky, ale vyvolávají je pouze v kombinaci. Rovněž rozhodl, že řízení podle unijního nařízení „REACH“ (jehož cílem je ochrana lidského zdraví a životního prostředí před riziky spojenými s chemickými látkami) nezaručuje žádné zvláštní právo, jež jde nad rámec možnosti podat připomínky.

 rozsudek ze dne 9. července 2025 ve věcech Fritz Egger a další v. ECHA (Melamin) a LAT Nitrogen Piesteritz a Cornerstone v. ECHA ([T-163/23](#), [T-167/23](#))

 [Podívejte se na video](#)

Právní úprava přijatá Evropskou unií na ochranu duševního vlastnictví (autorské právo) a průmyslového vlastnictví (právo ochranných známek, ochrana průmyslových vzorů) zlepšuje konkurenceschopnost podniků tím, že podporuje existenci prostředí příznivého pro tvořivost a inovace.

✎ V roce 2019 podala italská společnost Nero Lifestyle u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku slovní ochranné známky NERO CHAMPAGNE. Comité interprofessionnel du vin de Champagne a Institut national de l'origine et de la qualité (INAO) podaly proti jejímu zápisu námítky. Tvrdily, že ochranná známka může neoprávněně těžit z dobré pověsti výrobků CHOP Champagne, jejichž ochrana skýtá záruku jakosti, která je dána jejich zeměpisným původem. EUIPO námítky částečně zamítl, načež se profesní organizace obrátily na Tribunál. Tribunál v rozsudku zrušil rozhodnutí EUIPO a námítkám vyhověl. Přihláška ochranné známky NERO CHAMPAGNE byla tedy zamítnuta.

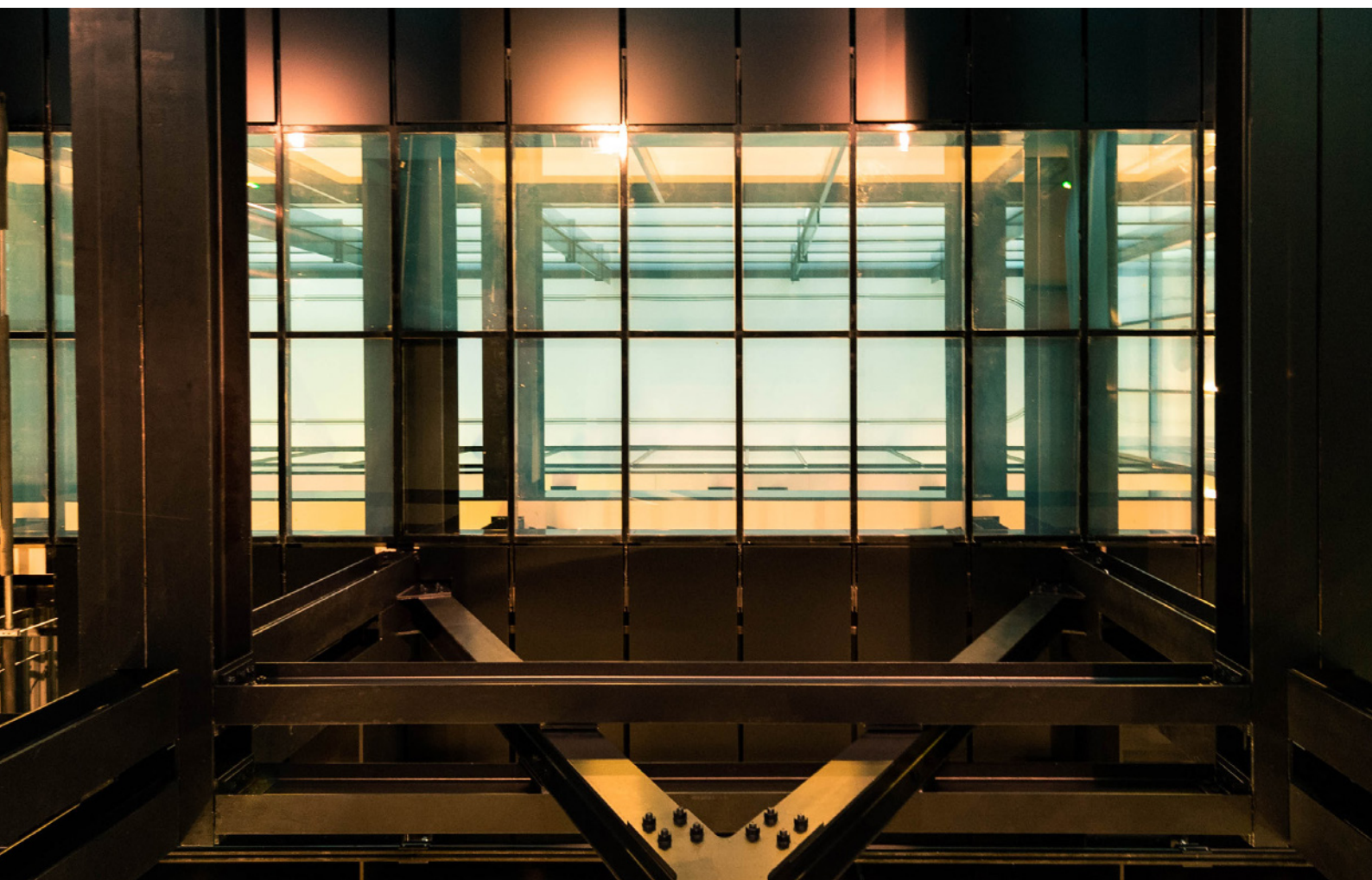
 rozsudek ze dne 25. června 2025 ve věci Comité interprofessionnel du vin de Champagne a INAO v. EUIPO – Nero Lifestyle (NERO CHAMPAGNE) ([T-239/23](#))

✎ Rubik's Cube nemůže být chráněna jako ochranná známka Evropské unie. Tribunál potvrdil zrušení ochranných známek zapsaných pro tento slavný trojrozměrný hlavolam. EUIPO měl za to, že tvar kostky, její mřížková struktura a rozlišení stran odpovídají technickým prvkům nezbytným pro její fungování, což znemožňuje jejich ochranu podle práva ochranných známek. Společnost Spin Master, vlastník dotčených ochranných známek, tvrdila, že některé prvky, zejména barvy, nejsou technické. Tribunál tyto argumenty odmítl a vysvětlil, že barvy jsou pouze druhotným detailem, který slouží k odlišení stran, a že podstata tvaru – čtverce, mřížková struktura a rozlišení stran – odpovídá technické potřebě umožnit rotaci a identifikaci prvků skládačky. Vzhledem k tomu, že všechny základní vlastnosti kostky souvisejí s její funkcí, nemohou být chráněny jako ochranná známka; rozhodnutí úřadu EUIPO byla tedy potvrzena.

 rozsudek ze dne 9. července 2025 ve věcech Spin Master Toys UK v. EUIPO Verdes Innovations (Tvar kostky se stranami, které mají mřížkovou strukturu) ([T-1170/23 až T-1173/23](#))

↘ Tribunál zrušil rozhodnutí EUIPO, kterými byla společnosti Ferrari odňata práva ke slovní ochranné známce TESTAROSSA pro automobily, náhradní díly a příslušenství a zmenšené modely poté, co Úřad dospěl k závěru, že ochranná známka nebyla v letech 2010 až 2015 řádně užívána. Tribunál konstatoval, že i když model Testarossa již nebyl od roku 1996 vyráběn, ojeté automobily byly během dotyčného období prodávány autorizovanými prodejci a distributory a toto užívání spolu s certifikační službou poskytovanou společností Ferrari představovalo skutečné užívání ochranné známky s konkludentním souhlasem výrobce. Stejně rozhodl i v případě náhradních dílů a příslušenství, jejichž původ byl ověřen v rámci certifikační služby. Pokud jde o zmenšené modely, Tribunál konstatoval, že ochranná známka byla užívána třetími osobami s označením „oficiální výrobek na základě licence Ferrari“, čímž byl zaručen obchodní původ hraček a bylo prokázáno skutečné užívání s konkludentním souhlasem společnosti Ferrari. Tribunál dospěl k závěru, že společnost Ferrari skutečně zachovala užívání ochranné známky TESTAROSSA pro všechny dotčené výrobky.

 rozsudek ze dne 2. července 2025 ve věcech Ferrari v. EUIPO – Hesse (TESTAROSSA) ([T-1103/23](#) a [T-1104/23](#))

Hospodářská soutěž

Evropská unie dbá na dodržování pravidel na ochranu volné hospodářské soutěže. Jednání, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, jsou zakázána a mohou být sankcionována pokutami. Právo každé osoby domáhat se náhrady škody způsobené protisoutěžním jednáním posiluje funkčnost unijních pravidel hospodářské soutěže a má odrazující účinek na jednání, která narušují volnou hospodářskou soutěž.

↘ Společnost Apple si účtuje provizi z prodejní ceny aplikací, které vyvíjí třetí strany a jsou prodávány v jejím App Store. Podle dvou nizozemských nadací, které hájí kolektivní zájmy řady neidentifikovaných, ale identifikovatelných uživatelů zařízení Apple, jsou tyto provize nepřiměřeně vysoké a těmto uživatelům vzniká škoda. Poukázaly na protisoutěžní jednání společnosti Apple a obrátily se na nizozemské soudy. Společnost Apple však zpochybnila příslušnost nizozemského soudu, protože podle jejího názoru nedošlo k tvrzené škodné události v Nizozemsku, konkrétně pak v Amsterdamu. Soudní dvůr v této souvislosti konstatoval, že dotyčná platforma App Store je speciálně koncipována pro nizozemský trh. Škoda údajně vzniklá při nákupech v tomto virtuálním prostoru se tedy může projevit na tomto území, a to bez ohledu na místo, kde se dotyční uživatelé nacházeli v okamžiku nákupu. Nizozemský soud je tedy mezinárodně a místně příslušný.

rozsudek ze dne 2. prosince 2025 ve věci Stichting Right to Consumer Justice a Stichting App Stores Claims ([C-34/24](#))

↘ V roce 2018 uvedla italská skupina Enel na trh aplikaci JuicePass, která umožňuje řidičům elektromobilů vyhledat si a rezervovat dobíjecí stanice pro elektromobily. Skupina Enel chtěla usnadnit její užívání přímo na obrazovce informačně-zábavního systému automobilů, a proto požádala společnost Google, aby zajistila kompatibilitu této aplikace s platformou Android Auto, která je jejím systémem propojeného řízení. Společnost Google však úpravu své platformy za účelem zajištění této interoperability odmítla, což vedlo italský orgán pro ochranu hospodářské soutěže k uložení pokuty přesahující 100 milionů eur za zneužití dominantního postavení. Společnost Google s touto sankcí nesouhlasila a obrátila se na italskou Státní radu, která se rozhodla položit Soudnímu dvoru předběžné otázky. Soudní dvůr rozhodl, že skutečnost, že podnik v dominantním postavení brání přístupu k digitální platformě, kterou vytvořil, tím, že odmítne zajistit její interoperabilitu s aplikací vyvinutou třetím podnikem, může představovat zneužití dominantního postavení, i když platforma není nezbytná pro obchodní využívání aplikace. Toto zneužití totiž lze konstatovat, pokud byla platforma vytvořena s cílem umožnit užívání třetím podnikům a pokud může u spotřebitelů zvýšit atraktivitu této aplikace. Odmítnutí lze nicméně odůvodnit za situace, kdy by zajištění interoperability ohrozilo bezpečnost nebo integritu platformy, nebo za situace, kdy by tuto interoperabilitu nebylo možné zajistit z jiných technických důvodů. V ostatních případech musí dominantní podnik šablonu zajišťující takovou interoperabilitu vytvořit v přiměřené lhůtě, která je za tímto účelem nezbytná, a to případně za patřičné finanční protiplnění.

rozsudek ze dne 25. února 2025 ve věci Alphabet a další ([C-233/23](#))

✚ V roce 2015 podepsal belgický fotbalový klub RFC Seraing s maltskou společností Doyen Sports smlouvy, které mu umožnily financovat své hráče výměnou za část jejich hospodářských práv. FIFA, která měla za to, že tyto dohody jsou v rozporu s jejími pravidly zakazujícími vlastnictví hospodářských práv třetími osobami, uložila klubu sankce, které byly potvrzeny Tribunal arbitral du sport (CAS) a poté švýcarským Spolkovým soudem. RFC Seraing následně tato pravidla napadl u belgických soudů. Soudní dvůr, kterému byla předložena předběžná otázka, měl za to, že bránění vnitrostátním soudům v přezkumu rozhodčího nálezu vydaného v rámci rozhodčího řízení, jehož využití bylo uloženo mezinárodní sportovní federací, je v rozporu s unijním právem. Prohlásil, že rozhodnutí CAS musí být možné podrobit účinnému soudnímu přezkumu. Tento přezkum musí zejména umožnit ověřit jejich slučitelnost s veřejným pořádkem Unie, jehož součástí jsou mimo jiné pravidla unijního práva hospodářské soutěže, jakož i základní svobody vnitřního trhu, dosáhnout nařízení předběžných opatření a v případě potřeby podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Vnitrostátní soud musí tedy upustit od aplikace jakéhokoli vnitrostátního pravidla nebo pravidla sportovní asociace, které by takovému přezkumu bránilo, v zájmu zajištění ochrany sportovců a klubů v případě, že rozhodnutí porušuje unijní právo, zejména v oblasti hospodářské soutěže nebo volného pohybu.

 rozsudek ze dne 1. srpna 2025 ve věci Royal Football Club Seraing ([C-600/23](#))

✚ Tribunál v podstatě potvrdil rozhodnutí, kterým Komise konstatovala, že sedm velkých investičních bank se v letech 2007 až 2011 účastnilo kartelové dohody v odvětví evropských státních dluhopisů prostřednictvím výměny citlivých informací a praktik směřujících k získání neoprávněných výhod na primárním a sekundárním trhu. Komise uložila společnostem Nomura, UBS a UniCredit pokuty ve výši 371 milionů eur, zatímco společnostem Bank of America, Natixis a NatWest nebyly sankce uloženy z důvodu promlčení nebo shovívavosti. Pokud jde o společnost Portigon, pokuta jí byla stanovena ve výši nula z důvodu jejího záporného čistého obrátu. Tribunál, na který se šest z těchto bank obrátilo, potvrdil existenci jediného a trvajících protiprávního jednání, jakož i odpovědnost institucí za jednání jejich obchodníků, přičemž mírně snížil pokuty uložené společnosti Nomura z důvodu pochybení při výpočtu ze strany Komise a společnosti UniCredit, protože období, za které bylo protisoutěžní jednání posuzováno, bylo nadhodnocené. Nakonec Tribunál potvrdil oprávněný zájem Komise na zjištění protiprávního jednání také ve vztahu ke společnostem Bank of America a Natixis, i když jim nebyla uložena pokuta, neboť jejich identifikace přispěla k objasnění dosahu nekalého jednání.

 rozsudek ze dne 26. března 2025 ve věcech UBS Group a UBS v. Komise, Natixis v. Komise, UniCredit a UniCredit Bank v. Komise, Nomura International a Nomura Holdings v. Komise, Bank of America a Bank of America Corporation v. Komise a Portigon v. Komise (Evropské státní dluhopisy) [T-441/21](#), [T-449/21](#), [T-453/21](#), [T-455/21](#), [T-456/21](#), [T-462/21](#))

Justiční spolupráce

Prostor svobody, bezpečnosti a práva zahrnuje opatření na podporu justiční spolupráce mezi členskými státy. Tato spolupráce je založena na vzájemném uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí a jejím cílem je harmonizovat vnitrostátní právní předpisy pro boj proti nadnárodní trestné činnosti tím, že zaručí ochranu práv obětí, podezřelých a zadržených osob v rámci Unie.

▼ Bývalá řídicí členka ETA, která již byla ve Francii odsouzena k trestu odnětí svobody na 20 let za trestné činy související s terorismem, je ve Španělsku stíhána za tentýž útok spáchaný v roce 1997, což by mohlo vést k prodloužení celkové výše jejího trestu na nejméně 50 let bez zákonem stanovené hranice. Soudní dvůr, na který se obrátil španělský soud s otázkou týkající se uplatnění zásady *ne bis in idem*, připomněl, že osoba nesmí být v Unii dvakrát stíhána pro tentýž skutek, i když se právní kvalifikace v jednotlivých státech liší. Je věcí španělského soudu ověřit, zda jsou skutky, o nichž bylo rozhodnuto ve Francii, věcně totožné se skutky, pro které je osoba stíhána ve Španělsku.

 rozsudek ze dne 11. září 2025 ve věci MSIG ([C-802/23](#))

Soukromý život

V rámci Evropské unie existují pro ochranu osobních údajů podrobné předpisy. Zpracování a uchování těchto údajů musí splňovat podmínky, které jsou stanoveny touto právní úpravou, musí být omezeno na nezbytné minimum a nesmí nepřiměřeně zasahovat do práva na soukromí.

✎ Jistá žena zjistila, že na rumunských internetových stránkách www.publi24.ro byl zveřejněn nepravdivý inzerát, v němž se tvrdilo, že nabízí sexuální služby, a který obsahoval fotografie a její telefonní číslo použité bez jejího souhlasu. Společnost Russmedia Digital, provozovatel internetových stránek, inzerát do hodiny odstranila, avšak tento inzerát byl již zkopírován na jiných internetových stránkách. Poté, co v prvním stupni získala náhradu nemajetkové újmy a poté, co byla tato společnost v odvolacím řízení zproštěna odpovědnosti s odůvodněním, že se jedná pouze o poskytovatele hostingových služeb, podala žena odvolání k odvolacímu soudu v Kluži, který se obrátil na Soudní dvůr s otázkou týkající se povinností on-line tržiště podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR). Soudní dvůr rozhodl, že provozovatel on-line tržiště je odpovědný za zpracování osobních údajů obsažených v inzerátech zveřejněných na jeho platformě a před každým zveřejněním je povinen identifikovat inzeráty, které obsahují citlivé údaje, ověřit totožnost nebo výslovný souhlas subjektu údajů a odmítnout zveřejnění v případě absence tohoto souhlasu. Rovněž upřesnil, že provozovatel musí zavést technická opatření, jež mohou zabránit neoprávněnému zkopírování citlivých inzerátů na jiné internetové stránky, a nemůže se dovolávat zproštění odpovědnosti stanoveného směrnicí o elektronickém obchodu, aby se vyhnul povinnostem uloženým GDPR.

 rozsudek ze dne 2. prosince 2025 ve věci Russmedia Digital a Inform Media Press ([C-492/23](#))

✎ Jisté sdružení napadlo u francouzského orgánu na ochranu osobních údajů povinnost zákazníků SNCF Connect uvést při nákupu on-line údaj „pan“ nebo „paní“, přičemž mělo za to, že toto shromažďování údajů o genderové identitě není s ohledem na obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) nezbytné. Soudní dvůr připomněl, že shromažďovat lze pouze údaje, které jsou nezbytně nutné a zpracování je přípustné pouze tehdy, je-li nezbytné pro plnění smlouvy nebo odůvodněné jasně vysvětleným oprávněným zájmem. Soudní dvůr nakonec upřesnil, že toto zpracování nemůže být odůvodněno oprávněným zájmem, není-li oznámen, překračuje meze toho, co je nezbytně nutné, nebo pokud hrozí zásah do základních práv, zejména v oblasti diskriminace na základě genderu. Shromažďování údajů o oslovení zákazníků není objektivně nezbytné, zejména pokud je jeho účelem personalizace obchodní komunikace.

 rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2025 ve věci Mousse ([C-394/23](#))

↘ Jistá soukromá společnost odmítla uzavřít s rakouskou zákaznicí smlouvu o poskytování telefonních služeb s měsíční platbou ve výši 10 eur poté, co zcela automatizovaným způsobem rozhodla, že není bonitní. Rakouské soudy konstatovaly, že tato společnost nedodržela obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR), neboť nevysvětlila, jakým způsobem bylo její rozhodnutí přijato. Soudní dvůr měl za to, že subjekt údajů má v případě zpracování svých osobních údajů právo na srozumitelné vysvětlení. Je třeba uvést, které údaje byly použity a jak ovlivnily výsledek, případně názorně uvést, co by se změnilo v případně odlišných údajů. Společnost se nemůže odvolávat na obchodní tajemství za účelem odmítnutí sdělit tyto informace; v případě uplatnění takového tajemství, je na soudu nebo dozorovém úřadu, aby rozhodl, do jaké míry lze přístup poskytnout.

 rozsudek ze dne 27. února 2025 ve věci Dun & Bradstreet Austria ([C-203/22](#))

↘ Philippe Latombe, francouzský občan, se domáhal zrušení rozhodnutí Evropské komise, kterým se povoluje předávání osobních údajů z Evropské unie do Spojených států. Podle jeho názoru americký systém neposkytuje dostatečnou ochranu, zejména z důvodu nedostatečné nezávislosti „Data Protection Review Court“ (DPRC) a masového shromažďování údajů americkými zpravodajskými službami. Tribunál jeho žalobu zamítl. Měl za to, že Spojené státy posílily od přijetí nového prezidentského dekretu z roku 2022 právní rámec pro ochranu údajů a že DPRC disponuje dostatečnými zárukami nezávislosti. Soudci totiž mohou být odvoláni pouze na základě zákonného důvodu a zpravodajské služby nemohou ovlivňovat jejich činnost. Tribunál měl rovněž za to, že hromadné shromažďování údajů není v rozporu s unijním právem, jelikož soudní přezkum *a posteriori* zajišťuje DPRC. Mimoto Evropská komise bude i nadále povinna průběžně sledovat dodržování tohoto rámce a bude moci pozastavit účinky rozhodnutí, pokud se ochrana poskytovaná americkým systémem snížila.

 rozsudek ze dne 3. září 2025 ve věci Latombe v. Komise ([T-553/23](#))

↘ Tribunál uložil Evropské komisi povinnost zaplatit 400 eur jako náhradu újmy německému občanovi, jehož osobní údaje byly předány do Spojených států, když se přihlásil na událost na internetových stránkách Konference o budoucnosti Evropy. Využitím možnosti „Sign in with Facebook“ na portálu EU Login byla IP adresa dotčené osoby předána společnosti Meta Platforms bez náležité záruky a při neexistenci základu pro toto předání ve formě rozhodnutí o odpovídající ochraně, platného v dané době. Tribunál měl za to, že toto předání je nutné přičítat Komisi, která nedodržela žádnou z podmínek, kterou unijní právo stanoví pro odeslání údajů do třetí země. Uznal existenci dostatečně závažného porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům, a nehmotné újmy související s nejistotou, pokud jde o zpracování údajů, což zakládá mimosmluvní odpovědnost Unie.

 rozsudek ze dne 8. ledna 2025 ve věci Bindl v. Komise ([T-354/22](#))

Evropská unie se zavázala zachovávat a zlepšovat kvalitu životního prostředí a chránit lidské zdraví. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti vyplývající z unijního práva, dotyčný členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě. Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí.

➤ Soudní dvůr určil, že Řecko nesplnilo povinnosti vyplývající z rozsudku z roku 2014, kterým mu bylo nařízeno ukončit provoz skládky nacházející se v národním mořském parku Zakynthos, chráněném stanovišti želvy „Caretta-Caretta“. Navzdory jednáním s Komisí v letech 2014 až 2023 nebyla skládka uzavřena ani upravena v souladu se směrnicemi EU o odpadech a nadále přijímala odpady až do konce roku 2017. Soudní dvůr konstatoval toto přetrvávající neplnění povinností a uložil Řecku penále ve výši 12 500 eur za každý den prodlení až do úplného splnění povinností vyplývajících z rozsudku, jakož i paušální částku ve výši 5,5 milionu eur z důvodu závažnosti a doby trvání protiprávního jednání, jeho rizik pro zdraví a životní prostředí a opakovaných nesplnění povinností ze strany Řecka v oblasti nakládání s odpady.

⚖️ rozsudek ze dne 9. října 2025 ve věci Komise v. Řecko (Plnění povinností vyplývajících z rozsudku ve věci skládky na ostrově Zakynthos) ([C-368/24](#))

➤ V Itálii vedlo špatné nakládání s městskými odpadními vodami opět k tomu, že stát byl zažalován u Soudního dvora. Více než dvacet let po uplynutí lhůt stanovených v platné evropské směrnici a téměř deset let po prvním rozsudku vydaném v roce 2014 několik italských aglomerací nadále vypouštělo odpadní vody bez jejich řádného odvádění a čištění. Soudní dvůr již tehdy konstatoval nesplnění povinností u 41 aglomerací. Navzdory zlepšení ovšem nebylo u pěti z těchto aglomerací, nacházejících se zejména na Sicílii a ve Valle d'Aosta, stále dosaženo souladu s právními předpisy a u čtyř z nich přetrvávalo neplnění povinností ještě během jednání, které se konalo v listopadu 2024. Vzhledem k této situaci se Evropská komise obrátila na Soudní dvůr s návrhem na uložení peněžitých sankcí. Soudní dvůr konstatoval, že Itálie nesplnila povinnosti vyplývající z rozsudku z roku 2014 ve stanovených lhůtách a rozhodl, že toto dlouhodobé neplnění povinností vážně poškozuje životní prostředí zejména proto, že k dotčenému vypouštění odpadních vod dochází v citlivých oblastech. Uložil tedy Itálii povinnost zaplatit paušální částku ve výši 10 milionů eur spolu s penálem ve výši více než 13 milionů eur za každé pololetí, v němž došlo k prodlení až do úplného splnění povinností, přičemž zohlednil závažnost protiprávního jednání, výjimečně dlouhou dobu jeho trvání a platební schopnost členského státu.

⚖️ rozsudek ze dne 27. března 2025 ve věci Komise v. Itálie (Čištění městských odpadních vod) ([C-515/23](#))

↘ Ve Slovinsku vedlo nakládání s odpadem na skládce nacházející se v obci Teharje, známé jako Bukovžlak, k novému sporu před Soudním dvorem. Již několik let tam byla ukládána výkopová zemina, aniž vnitrostátní orgány ověřovaly přítomnost jiných odpadů nebo přijaly opatření nezbytná k odstranění odpadů, na které se nevztahovalo povolení, čímž vznikla nezákonná skládka. Rozsudkem z roku 2015 Soudní dvůr konstatoval, že tato situace představuje porušení unijního práva v oblasti nakládání s odpady. Opatření vyžadovaná pro sanaci lokality však nebyla provedena včas. Vzhledem k této přetrvávající nečinnosti se Evropská komise opětovně obrátila na Soudní dvůr s návrhem uložení peněžitých sankcí. Soudní dvůr rozhodl, že Slovinsko navzdory času, který mělo k dispozici, nesplnilo povinnosti vyplývající z rozsudku z roku 2015 a měl za to, že zpoždění nelze odůvodnit zejména pandemií covidu-19. Poukázal na to, že toto dlouhodobé neplnění povinností mělo za následek závažná rizika pro životní prostředí a lidské zdraví po dobu více než devíti let. Uložil proto Slovinsku povinnost zaplatit paušální částku ve výši 1,2 milionu eur s přihlédnutím k závažnosti a době trvání protiprávního jednání, jakož i platební schopnosti členského státu.

 rozsudek ze dne 8. května 2025 ve věci Komise v. Slovinsko (Skládka Bukovžlak) ([C-318/23](#))

↘ Rakousko se domáhalo zrušení nařízení v přenesené pravomoci z roku 2022, kterým Evropská komise za přísných podmínek zahrнула některé činnosti související s jadernou energií a fosilním plynem do taxonomie udržitelných investic. Tribunál tuto žalobu zamítl a potvrdil, že Komise nepřekročila pravomoci, které jí byly svěřeny unijním normotvůrcem. Měl za to, že výroba jaderné energie je téměř bez emisí skleníkových plynů a obnovitelné zdroje energie nemohou ještě samy o sobě spolehlivě dodat veškerou nezbytnou elektřinu. Tribunál měl rovněž za to, že Komise dostatečně zohlednila rizika spojená s jadernou energií, ač nebyla povinna vyžadovat vyšší úroveň ochrany, než jsou stávající normy. Pokud jde o fosilní plyn, jeho zahrnutí bylo shledáno v souladu s unijním právem, neboť je založeno na postupném snižování emisí a současně zajišťuje bezpečnost dodávek energie.

 rozsudek ze dne 10. září 2025 ve věci Rakousko v. Komise ([T-625/22](#))

↘ Španělsko, jakož i několik rybářských organizací z Galicie a Asturie napadly nařízení Evropské komise, kterým se určují oblasti hlubinného rybolovu, v nichž se vyskytují nebo pravděpodobně vyskytují citlivé mořské ekosystémy a je v nich zakázán rybolov pomocí zařízení pro lov při dně. Tribunál jejich žaloby zamítl a potvrdil, že toto určení je založeno na spolehlivých vědeckých kritériích spočívajících na známém nebo pravděpodobném výskytu chráněných druhů a na vlastnostech ekosystémů. Komise nebyla povinna posoudit dopad každého typu lovného zařízení ani hospodářské důsledky těchto opatření. Tribunál měl rovněž za to, že použitá metodika založená na doporučeních Mezinárodní rady pro průzkum moří nepřekračuje prostor pro uvážení Komise. Nakonec odmítl argumenty vycházející z údajného porušení pravidel společné rybářské politiky nebo zásady proporcionality, přičemž uvedl, že zákaz se nevztahuje na všechny druhy rybolovu při dně a není prokázáno, že by některá pasivní lovná zařízení neměla škodlivé účinky na tyto citlivé ekosystémy.

 rozsudek ze dne 11. června 2025 ve věcech Španělsko v. Komise a Madre Querida a další v. Komise ([T-781/22](#), [T-681/22](#))

Informační společnost

Soudní dvůr v digitálním světě

[Podívejte se na video](#)

Evropská unie hraje klíčovou roli v rozvoji informační společnosti s cílem vytvořit prostředí příznivé pro inovace a konkurenceschopnost a zároveň chránit práva spotřebitelů a poskytnout právní jistotu. Zajišťuje spravedlivé a otevřené digitální trhy a odstraňuje překážky přeshraničních on-line služeb na vnitřním trhu s cílem zajistit jejich volný pohyb.

↘ Evropská komise určila v dubnu 2023 internetový obchod Zalando jako „velmi velkou on-line platformu“ podle nařízení o digitálních službách (DSA), neboť její služby každý měsíc využívá více než 83 milionů osob, což je počet výrazně převyšující prahovou hodnotu 45 milionů stanovenou v nařízení. Společnost Zalando toto určení napadla, ale Tribunál její žalobu zamítl. Potvrdil, že Zalando je on-line platformou, jelikož prostřednictvím „Partner Programm“ poskytuje hostingové služby třetím prodejcům, i když její vlastní činnost přímého prodeje („Zalando Retail“) do této kategorie nespadá. Komise mohla mít za to, že informacím třetích prodejců byli vystaveni všichni uživatelé. Tribunál rovněž odmítl argumenty vycházející z porušení zásad právní jistoty, rovného zacházení a proporcionality, přičemž připomněl, že takové platformy musí podléhat přísnějším povinnostem, aby se omezilo riziko šíření nebezpečných nebo nelegálních výrobků.

 rozsudek ze dne 3. září 2025 ve věci Zalando v. Komise ([T-348/23](#))

↘ Tribunál zrušil rozhodnutí, kterými Evropská komise stanovila pro rok 2023 poplatek za dohled, který mají platit společnosti Facebook, Instagram a TikTok jakožto „velmi velké on-line platformy“ podle nařízení o digitálních službách (DSA). Rozhodl, že metodika použitá pro výpočet poplatku na základě průměrného měsíčního počtu uživatelů měla být přijata v aktu v přenesené pravomoci, a nikoli v pouhých prováděcích rozhodnutích, neboť představuje základní prvek výpočtu. Nicméně vzhledem k tomu, že žádné pochybení nemá vliv na povinnost těchto platforem platit poplatek, Tribunál prozatímně zachoval účinky zrušených rozhodnutí, dokud Komise nepřijme metodiku v souladu s právními předpisy a nová rozhodnutí. Toto přechodné období však nesmí překročit dvanáct měsíců poté, co rozsudky nabydou právní moci.

 rozsudek ze dne 10. září 2025 ve věcech Meta Platforms Ireland v. Komise a Tiktok Technology v. Komise ([T-55/24](#), [T-58/24](#))

▼ Tribunál zamítl žalobu podanou společností Amazon znějící na zrušení rozhodnutí Evropské komise, kterým byla platforma Amazon Store určena za „velmi velkou on-line platformu“ podle nařízení o digitálních službách (DSA), jež ukládá přísnější povinnosti službám s více než 45 miliony uživatelů v Unii. Společnost Amazon namítala, že došlo k porušení několika základních práv zaručených Listinou základních práv EU, včetně svobody podnikání, práva na vlastnictví, rovnosti před zákonem, svobody projevu, jakož i práva na respektování soukromého života a důvěrných informací. Tribunál měl nicméně za to, že povinnosti uložené DSA, i když s sebou mohou nést náklady a ovlivnit organizaci platformy, jsou stanoveny právními předpisy, jsou přiměřené a odůvodněné cílem obecného zájmu, kterým je předcházení systémovým rizikům spojeným s velmi velkými platformami, zejména šíření nezákonného obsahu, a ochrana spotřebitele. Dospěl k závěru, že napadená opatření, jako je možnost doporučování bez profilování, veřejný archiv reklam nebo přístup výzkumných pracovníků k údajům, nepředstavují zásah do podstaty uplatňovaných práv a podléhají přísným zárukám důvěrnosti a bezpečnosti.

 rozsudek ze dne 19. listopadu 2025 ve věci Amazon EU v. Komise ([T-367/23](#))

Přístup k dokumentům

Transparentnost veřejného života je základní zásadou Evropské unie. Každý občan nebo každá právnická osoba z Evropské unie může mít v zásadě přístup k dokumentům evropských orgánů.

Novinářka *New York Times* požádala Evropskou komisi o přístup ke zprávám, které si vyměnila předsedkyně Ursula von der Leyen s generálním ředitelem společnosti Pfizer, protože se domnívala, že tyto zprávy byly použity při jednáních o nákupu očkovacích látek proti covidu-19. Komise žádost zamítla, přičemž tvrdila, že tyto zprávy nemá k dispozici. Tribunál však konstatoval, že poskytnutá vysvětlení jsou neurčitá a měnící se a že Komise jasně nevedla, kde a jak tyto dokumenty hledala, ani zda byly zprávy odstraněny nebo ztraceny. Novinářka navíc poskytla věrohodné důkazy o tom, že k takové komunikaci s největší pravděpodobností došlo. Tribunál měl za to, že evropský orgán se nemůže spokojit s popřením držení dokumentů, aniž poskytne dostatečné důkazy, zejména pokud jde o tak důležitá veřejná rozhodnutí. Rozhodnutí Komise o odepření přístupu k dokumentům tedy zrušil.

 rozsudek ze dne 14. května 2025 ve věci Stevi a The New York Times v. Komise ([T-36/23](#))

Ředitelství výzkumu a dokumentace poskytuje právníkům v rámci Sbírký shrnutí „[Výběr hlavních rozsudků](#)“ a „[Měsíční bulletin judikatury](#)“ Soudního dvora a Tribunálu.

B

Úřední aparát ve
službách spravedlnosti

A. Úvodní slovo vedoucího soudní kanceláře

Alfredo Calot Escobar

vedoucí soudní kanceláře
Soudního dvora

Rok 2025 byl důležitým milníkem ve vývoji Soudního dvora – ambiciózním rokem, během kterého mělo dojít k posílení základů, na nichž Soudní dvůr spočívá, a k jeho přípravě na budoucí změny.

V době nových technologií a určité restrukturalizace trhu práce, ale také v kontextu vysokých očekávání kladených na Unii je třeba připomínat hodnoty, na nichž je fungování Soudního dvora založeno – kvalita a rychlost soudnictví, blízkost občanům, jazyková a kulturní rozmanitost či optimální správa svěřených zdrojů. Právě s cílem zajistit zachování těchto hodnot zrealizoval Soudní dvůr několik strategických projektů, které mu mají umožnit čelit očekávaným změnám.

Pokud jde o soudní činnost, rok 2025 byl prvním celým rokem od chvíle, kdy došlo k **přenesení části agendy v oblasti předběžných otázek ze Soudního dvora na Tribunál**. Všechny útvary Soudního dvora zajistily díky své důkladné přípravě hladké a úspěšné zavedení reformy, což svědčí o schopnosti těchto útvarů se přizpůsobit a podporovat oba soudy při zvládnání nových výzev. První hodnocení provedené reformy je velmi pozitivní, neboť bylo dosaženo všech cílů: přenesení agendy přispívá ke zlepšení vyřizování věcí a k plnému využití výhod plynoucích z reformy struktury Soudního dvora Evropské unie, a to ve prospěch všech právních subjektů. Zároveň byla úspěšně zavedena nová pravidla, která se týkají zveřejňování vyjádření v řízeních o předběžné otázce a zajišťují lepší pochopení mechanismu předběžných otázek a právních otázek předložených k projednání.

Přiblížení Soudního dvora občanům bylo rovněž jednou z priorit tohoto roku. Útvary Soudního dvora, které mají na starosti komunikaci a informační technologie, v úzké spolupráci intenzivně pracovaly na vytvoření nových internetových stránek Soudního dvora, které zahrnují zcela přepracovaný vyhledávač a konsolidovaný systém on-line přenosů z jednání. Současně byla zvýšena rozmanitost komunikačních kanálů, a to zejména spuštěním nového moderního a osvětového nástroje Curia Web

TV, který prostřednictvím atraktivních audiovizuálních formátů přispívá k lepšímu porozumění soudní činnosti. Jinými slovy, Soudní dvůr si nejenom vytvořil přehlednější a uživatelsky přívětivější internetové stránky, ale po snahách o posílení své přítomnosti na sociálních sítích se mu podařilo modernizovat politiku vnější komunikace s širokou veřejností a mladými generacemi.

Atraktivita byla navíc hlavním mottem **politiky lidských zdrojů** Soudního dvora, který uskutečnil řadu iniciativ, aby posílil svou schopnost přilákat uchazeče ze všech členských států a s různými profily. Soudní dvůr se zavázal vytvořit atraktivnější, inkluzivnější a srozumitelnější postupy nábory, aby rozšířil okruh uchazečů se zájmem o práci u Soudního dvora. Některé iniciativy byly přímo zaměřeny na zlepšení podmínek stáží, aby byl zajištěn rovný přístup ke stážím pro všechny mladé absolventy, kteří chtějí poznat fungování Soudního dvora. Další spočívaly ve zvyšování informovanosti v členských státech, jejichž státní příslušníci jsou na Soudním dvoře méně zastoupeni, s trvalou snahou posílit kulturní a jazykovou rozmanitost jeho personálu. A konečně několik iniciativ umožnilo Soudnímu dvoru rozvíjet politiku přístupnosti a inkluze, aby osobám se zdravotním úmrtím umožnil trvale se zapojit do činnosti Soudního dvora a přispět k tomu, aby byl tento orgán v této oblasti čím dál ambicióznější.

V souladu se svým inovativním myšlením učinil Soudní dvůr významné kroky v oblasti technologií. Současně s integrací a vývojem **nástrojů založených na umělé inteligenci** probíhaly intenzivní práce na vypracování etického rámce, který bude plně přizpůsoben požadavkům spojeným se soudním posláním Soudního dvora. Počínaje přípravou Etické charty pro integraci umělé inteligence až po vypracování konkrétních pokynů pro používání nástrojů umělé inteligence v rámci orgánu se Soudní dvůr snažil usnadnit využívání stále slibnějších nástrojů. Tyto nástroje však vyžadují, aby byly správně pochopeny jejich meze, související rizika a nutnost neustálého lidského dohledu. Soudní dvůr tedy odhodlaně, ale zároveň obezřetně postupoval vpřed, zejména rozšířením nabídky školení pro personál, aby mu pomohl s používáním těchto nových technologií.

Silné hodnoty, jasné ambice a neustálé úsilí o zajištění kvalitní evropské justice, tak lze shrnout tento úspěšný rok 2025 v případě útvarů Soudního dvora.

B. Významné události roku

↘ Rok 2025: přelomový rok pro reformu soudnictví Unie

Rok 2025 byl prvním celým rokem, kdy se uplatňovalo částečné přenesení pravomoci v oblasti předběžných otázek ze Soudního dvora na Tribunál, a je završením dlouhodobého procesu. Základy této reformy byly totiž položeny již v Niceské smlouvě (2001) a potvrzeny v rámci reformy soudní struktury v roce 2015.

Cílem reformy soudnictví bylo zvýšit efektivitu soudního systému Unie zajištěním vyváženějšího rozložení pracovní zátěže mezi Soudním dvorem a Tribunálem. Tuto reformu bylo možné uskutečnit díky zdvojnásobení počtu soudců Tribunálu, které bylo dokončeno v roce 2022 a poskytlo Tribunálu kapacitu nezbytnou pro projednávání dalších věcí.

Provedení této reformy si vyžádalo významné změny statutu a jednacích řádů. Změny statutu navržené Soudním dvorem byly přijaty Evropským parlamentem a Radou Evropské unie. Změny jednacích řádů, které vyplynuly z revize statutu s cílem zajistit provedení reformy, byly schváleny Radou.

Poslední fáze této reformy byla dokončena dne 1. října 2024, kdy začala být uplatňována nová pravidla, která provádějí částečné přenesení pravomoci v oblasti předběžných otázek na Tribunál a modernizují řízení před oběma soudy. Po uplynutí jednoho celého rok od provedení reformy z jejího prvního hodnocení vyplývá, že Soudní dvůr a Tribunál plně integrovaly tyto nové způsoby fungování ke spokojenosti všech účastníků řízení o předběžné otázce.

Co je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce?

Unijní právo je součástí vnitrostátního práva každého členského státu Unie. Z toho plyne, že unijního práva se lze dovolávat před vnitrostátními soudy, které unijní právo přímo aplikují.

V případě pochybností o tom, jak je třeba unijní právo v dané věci vykládat, mohou a v některých případech musí vnitrostátní soudci položit otázky Soudnímu dvoru a v určitých zvláštních oblastech Tribunálu.

Vnitrostátním soudcům tak může být poskytnuto vysvětlení významu ustanovení unijního práva, či dokonce jeho platnosti. To jim umožňuje aplikovat unijní právo správně a jednotně.

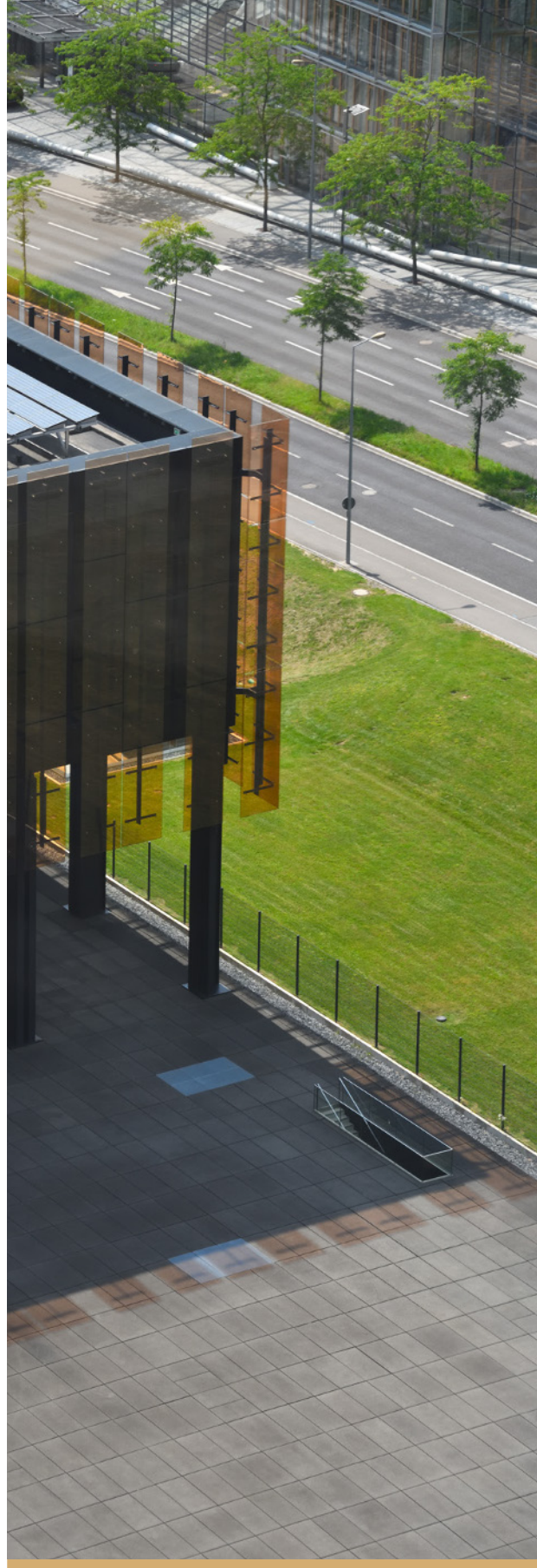
Pravomoc Tribunálu v oblasti předběžných otázek

Tribunál má nyní pravomoc posuzovat žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se zvláštních a jasně vymezených oblastí, které jsou dostatečně oddělitelné od jiných oblastí a k nimž již Soudní dvůr vypracoval rozsáhlou judikaturu. Tato reforma tak umožňuje skutečné snížení pracovní zátěže Soudního dvora tím, že je na Tribunál přenesena agenda předběžných otázek týkajících se určitých zvláštních oblastí, a to 1) společného systému DPH, 2) spotřebních daní, 3) celního kodexu, 4) sazebního zařazení zboží, 5) náhrad a pomoci cestujícím v případě odepření nástupu, zpoždění nebo zrušení a 6) systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Jednotné kontaktní místo: efektivní postup

Reforma nezměnila postup podávání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce: všechny jsou i nadále podávány Soudnímu dvoru. Mechanismus „jednotného kontaktního místa“ však umožňuje identifikovat žádosti, které spadají do pravomoci Tribunálu. Rozhodnutí o tom, zda bude věc ponechána Soudnímu dvoru, nebo zda bude předána Tribunálu, přijímá buď předseda Soudního dvora po vyslechnutí místopředsedy a prvního generálního advokáta, nebo Soudní dvůr na všeobecné schůzi.

U Tribunálu jsou nyní pro projednávání těchto věcí příslušné dva specializované senáty, které v zásadě zasedají v pěti soudcích. Kromě toho jsou někteří soudci Tribunálu pověřeni i výkonem funkce generálního advokáta Tribunálu, aby bylo zajištěno řízení rovnocenné řízení před Soudním dvorem.

Opravný prostředek a přezkum

V oblasti předběžných otázek nelze vzhledem k povaze řízení podat proti rozhodnutím Tribunálu opravný prostředek k Soudnímu dvoru. Existuje však kontrolní mechanismus, neboť první generální advokát Soudního dvora může ve lhůtě jednoho měsíce Soudnímu dvoru navrhnout, aby přezkoumal rozhodnutí Tribunálu, pokud existuje vážné nebezpečí narušení jednoty nebo souladu práva Unie.

Bilance po jednom roce

Od vstupu reformy v platnost se nové jednotné kontaktní místo již zabývalo přibližně sto věcmi týkajícími se předběžných otázek. Téměř 85 % z nich bylo předáno Tribunálu, protože se týkaly výlučně šesti oblastí, v nichž má Tribunál podle příslušných pravidel zvláštní pravomoc.

Věci týkající se žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce projednávané Tribunálem – Oblasti, jichž se žádost týká

	2024	2025
Společný systém DPH	8	24
Spotřební daně	6	7
Celní kodex	1	8
Sazební zařazení zboží	1	7
Indemnisation et assistance des passagers (odepření nástupu, zpoždění nebo zrušení)	3	18
Náhrady a pomoc cestujícím na emise skleníkových plynů	–	1
Celkem	19	65

V roce 2025 projednal Tribunál první věci, které mu byly v rámci nového systému předány. Šestnáct věcí bylo uzavřeno, aniž bylo nutné konat jednání nebo si vyžádat stanovisko. Většina z nich – jedenáct věcí – byla ukončena usnesením. O pěti věcech bylo rozhodnuto rozsudkem. Lhůty, v jakých byly věci projednány, byly obzvláště krátké. V průměru 10,9 měsíce od podání v jednotném kontaktním místě až po konečné rozhodnutí ve věcech ukončených rozsudkem (v průměru 6,2 měsíce, pokud se zohlední věci ukončené rozsudkem nebo usnesením).

Systém tedy funguje efektivně a první výsledky ukazují, že reforma dosahuje svých cílů, a sice urychlit projednávání věcí a vyvážit pracovní zátěž soudů Unie ve prospěch občanů a podniků.

Chcete se dozvědět více?

Aby právníci, a zejména vnitrostátní soudci mohli lépe porozumět fungování jednotného kontaktního místa a kritériím pro rozdělení soudní agendy, zveřejnil Soudní dvůr [dokument*](#) o provádění nových pravidel pro částečné přenesení pravomoci v oblasti předběžných otázek na Tribunál. Tento dokument, který je k dispozici na internetových stránkách Soudního dvora, obsahuje seznam žádostí podaných v prvním roce po vstupu reformy v platnost a u každé z těchto žádostí uvádí, zda byla předána Tribunálu nebo ponechána u Soudního dvora, a příslušné odůvodnění.

<https://curia.europa.eu/site/article50breport>

Rozdělení soudní agendy mezi Soudní dvůr a Tribunál

[Podívejte se na video](#)

↘ Zvýšení transparentnosti evropské justice

Rok 2025 představuje významný mezník v komunikační politice Soudního dvora. V reakci na vývoj technologií a na snahu učinit evropskou justici srozumitelnější a přiblížit ji občanům prohloubil Soudní dvůr několik iniciativ zaměřených na modernizaci jeho informačních kanálů a na podporu lepšího porozumění jeho poslání a činnostem ze strany veřejnosti.

Nové sociální sítě pro větší blízkost k občanům

Sociální sítě jsou dnes součástí každodenního života občanů a pro mnoho z nich – zejména pro mladé generace – představují významný zdroj informací. Soudní dvůr s cílem reagovat na tuto potřebu, a zajistit tak šíření spolehlivých a správných informací o své činnosti způsobem, který je pro občany co nejdostupnější, diverzifikoval svou přítomnost na sociálních sítích a v roce 2025 si zřídil účty na čtyřech nových platformách: Bluesky, Threads, WhatsApp a Instagram.

Díky těmto novým kanálům, které doplňují informace poskytované Soudním dvorem na LinkedIn, X, YouTube a Mastodon, je Soudní dvůr schopen oslovit nové cílové skupiny a informovat je – přímo a způsobem odpovídajícím jejich potřebám – o své činnosti a o významu své role při ochraně práv občanů a zachování Evropy založené na demokratických hodnotách.

Tímto způsobem může mít veřejnost kdykoli a kdekoli snadný přístup k jasným informacím o nejnovější soudní činnosti Soudního dvora, které budou od začátku roku 2026 doplněny o inovativní a rozšířenou audiovizuální nabídku díky spuštění nové audiovizuální platformy Curia Web TV.

Účast na jednáních Soudního dvora odkudkoli v Evropě

Jednání před Soudním dvorem a Tribunálem, která se konají v Lucemburku, jsou klíčovým momentem řízení a jsou veřejná a přístupná všem občanům. V zájmu transparentnosti a přístupnosti justice pro 450 milionů evropských občanů, kterých se rozhodnutí unijních soudů přímo týkají, zavedl Soudní dvůr systém, který každému občanovi umožňuje zúčastnit se jednání na dálku, aniž musí cestovat do Lucemburku.

Již v dubnu 2022 se totiž Soudní dvůr rozhodl, že v rámci pilotního projektu zpřístupní na svých internetových stránkách službu přenosu jednání velkého senátu a pléna Soudního dvora ze záznamu, jakož i přímý přenos jednání, na nichž jsou vyhlášovány rozsudky a přednášena stanoviska. Úspěch této pilotní fáze vedl k vložení zvláštního ustanovení do [jednacího řádu Soudního dvora s cílem zachovat tento mechanismus](#), ale rovněž umožnit vysílání některých jednání senátů složených z pěti soudců, pokud to daná věc odůvodňuje. K lepšímu pochopení kontextu věci a výměny názorů mezi účastníky řízení a soudci během jednání předchází každému přenosu jednání věnovaného přednesu řeči stručné vysvětlení věci tiskovým referentem, které má audiovizuální podobu a je rovněž šířeno na internetových stránkách Soudního dvora a na jeho sociálních sítích.

Pokud jde o Tribunál, i do jeho jednacího řádu byl zahrnut přenos jednání věnovaného přednesu řeči, vyhlásování rozsudků nebo přednášení stanovisek. Vzhledem k tomu, že pravidla a podmínky pro provedení tohoto přenosu měly být upraveny Tribunálem, přijal v únoru 2025 rozhodnutí týkající se přenosu vyhlásování rozsudků nebo přednášení stanovisek. V souladu s tímto rozhodnutím se první přenos uskutečnil v květnu, kdy byl v přímém přenosu vyhlášen rozsudek velkého senátu. Další dva přenosy následovaly v září.

Toto rozšíření audiovizuální komunikace Soudního dvora mu tak umožňuje nejenom plně využít technologický potenciál, který vzrostl během zdravotní krize v roce 2020, ale především všem osobám, které se zajímají o jeho soudní činnost, ať už se jedná o současné nebo budoucí právní odborníky (vnitrostátní soudce, advokáty, zmocněnce vlád členských států a unijních orgánů, profesory, studenty), novináře nebo obecně všechny občany, kteří se chtějí dozvědět více o poslání tohoto orgánu, sledovat jednání za stejných podmínek jako osoby fyzicky přítomné v soudních síních, ať již se nacházejí kdekoli a aniž musí vážit cestu do Lucemburku.

Transparentnější soudní diskuse

Ve stejném duchu otevřenosti pokračoval Soudní dvůr v roce 2025 v provádění rozhodnutí přijatého v roce 2024, podle kterého jsou písemná vyjádření, která ve věcech týkajících se předběžných otázek předložili různí zúčastnění v řízení o předběžné otázce (účastníci řízení před vnitrostátním soudem, orgány, členské státy...), po skončení řízení zveřejněna on-line, pokud proti tomu tito zúčastnění nevnesou námitky. V zájmu snazšího nahlížení do těchto vyjádření, jsou přístupná prostřednictvím vyhledávače na internetových stránkách Soudního dvora, což všem zainteresovaným osobám umožňuje seznámit se před vydáním rozhodnutí o předběžné otázce s postoji zaujatými během diskuse před Soudním dvorem nebo Tribunálem.

Modernizace komunikačních produktů zaměřených na širokou veřejnost

V souladu s tímto cílem, kterým je zajistit laické veřejnosti lepší přístup k judikatuře, pokračoval Soudní dvůr v modernizaci jednoho ze svých hlavních výstupů, a sice tiskových zpráv. Na konci roku 2023 doznaly tiskové zprávy změn s cílem nabídnout kratší a čtivější shrnutí, které lépe odpovídá očekáváním sdělovacích prostředků a široké veřejnosti. Tato reforma byla zahájena v roce 2025, kdy začaly být zveřejňovány jasnější, stručnější a atraktivnější tiskové zprávy napsané srozumitelnějším jazykem. Většina z nich obsahuje „krátkou zprávu“, tj. shrnutí, které má usnadnit jejich další použití sdělovacími prostředky.

Současně Soudní dvůr zavedl nový komunikační nástroj, kterým jsou videoprezentace, které mají formu krátkých sdělení prezentovaných soudci, kteří v dané věci zasedali v senátu, a jsou nyní šířeny po vyhlášení nejdůležitějších rozsudků. Tento inovativní nástroj umožňuje vždy jasným a srozumitelným jazykem vysvětlit během několika minut rozhodnutí, která vzbuzují velký zájem sdělovacích prostředků. Úplně první videoprezentace, která byla zveřejněna v červnu, se týkala italské věci [C-460/23 Kinsa](#). Vysvětlení prezentoval předseda Soudního dvora pan Koen Lenaerts v jednacím jazyce, kterým byla italština. Videoprezentace, opatřená titulky ve 24 úředních jazycích Unie, byla na internetových stránkách Curia zpřístupněna ihned po vynesení rozsudku a současně šířena na sociálních sítích. Na LinkedIn sklidila velký úspěch s téměř 20 000 shlédnutími. V roce 2025 bylo na internetových stránkách a sociálních sítích zveřejněno 11 takových vysvětlujících videí týkajících se rozsudků velkého senátu Soudního dvora.

Prostřednictvím těchto iniciativ pokračoval Soudní dvůr v roce 2025 v závazku zvýšit transparentnost a srozumitelnost evropské justice a přiblížit ji občanům a komunikační formáty přizpůsobil novým očekáváním veřejnosti.

↘ Spolupráce se soudy v Evropě

Právo Evropské unie se uplatňuje ve všech členských státech, a tvoří tak sdílený soubor právních předpisů založený na společenství hodnot, na nichž spočívá Evropská unie. Aby Soudní dvůr Evropské unie posílil toto právní společenství a zajistil jednotný výklad unijního práva, již mnoho let kromě řízení před oběma soudy vede otevřený a trvalý dialog se soudci členských států – ústavními a nejvyššími soudy členských států nebo soudy prvního stupně a odvolacími soudy – ale také se soudními sítěmi a mezinárodními soudy, jako je Evropský soud pro lidská práva, s nimiž si vyměňuje informace o osvědčených postupech pro zlepšení kvality soudnictví. Tento dialog, který má podobu konferencí a setkání konaných jak u Soudního dvora, tak v členských státech, byl v roce 2025 obzvláště bohatý.

„EUnited in Diversity“ v Sofii

Konference „EUnited in Diversity“, která se poprvé konala v roce 2021 v Rize (Lotyšsko) a byla dále rozšířena během druhém ročníku v roce 2023 v Haagu (Nizozemsko), se potřetí konala na konci léta 2025 pod záštitou Ústavního soudu Bulharské republiky v Sofii. Tyto konference, které se konají každé dva roky, sdružují zástupce Soudního dvora a vnitrostátních ústavních soudů s cílem posílit dialog mezi těmito soudy, ale také podpořit interakci mezi společným právním řádem Evropské unie a vnitrostátními právními systémy členských států.

Konference v roce 2025, jejímž tématem bylo „Úloha ústavního soudnictví ve společném právním řádu Evropské unie“, se zabývala pojmem „ústavní soudnictví“ v rámci Unie a zúčastnily se jí ústavní soudy (nebo soudy vykonávající ústavní pravomoc) z 21 členských států. Program zahrnoval čtyři panely týkající se rozdělení pravomocí mezi EU a členské státy podle zásady přenesení pravomocí, ochrany identity EU v době krize, vztahu mezi vnitrostátním ústavním právem a právem EU v členských státech a výkladu a uplatňování práva EU s cílem zajistit soudržnost a konzistentnost společného právního řádu.

Konference rovněž umožnila setkání vedoucích administrativních pracovníků zúčastněných institucí s cílem usnadnit výměnu informací o osvědčených postupech a projednat otázky společného zájmu. Hlavním tématem tohoto kulatého stolu, na kterém Soudní dvůr zastupovala jeho generální ředitelka pro informace, byl „vliv digitálních technologií na práci soudů“.

Fórum soudců na Soudním dvoře

Na začátku prosince 2025 se na Soudním dvoře konalo tradiční fórum soudců, kterého se zúčastnilo 148 soudců z odvolacích soudů a soudů prvního stupně všech členských států. Na různých workshopech se diskutovalo o nedávném vývoji řízení o předběžné otázce, o nedávné judikatuře v oblasti azylu a přistěhovalectví, o nové pravomoci Tribunálu v oblasti předběžných otázek a o nedávné judikatuře v oblasti evropského zatýkacího rozkazu a justiční spolupráce v občanských věcech.

Toto fórum, které Soudní dvůr uspořádal poprvé v roce 1968, umožňuje soudcům členských států přímý kontakt s členy Soudního dvora a Tribunálu. Umožňuje navazovat neformální vztahy a podporovat jednotnou aplikaci unijního práva vnitrostátními soudy, které jsou obecnými soudy prosazujícími evropské právo, vyměňovat si názory na společné otázky a podporovat znalost různých právních systémů a vzájemné porozumění těmto právním systémům, jakož i spolupráci mezi soudy.

Setkání Justiční sítě Evropské unie v Lisabonu

V listopadu se v Lisabonu (Portugalsko) konalo sedmé výroční setkání korespondentů Justiční sítě Evropské unie (JSEU). JSEU byla založena v roce 2017 z podnětu Soudního dvora u příležitosti fóra soudců věnovaného 60. výročí podpisu Římských smluv a jejím cílem je posílit justiční spolupráci v Evropě ve prospěch kvalitní justice. JSEU, kterou tvoří 78 ústavních a nejvyšších soudů členských států a nejvyšší soudy čtyř třetích zemí (Island, Lichtenštejnsko, Spojené království a Ukrajina), je stálým fórem pro výměnu informací mezi svými členy. Zavedením neformální spolupráce a neformálního dialogu mezi nejvyššími soudy v Evropě doplňuje mechanismus formální spolupráce, který má podobu řízení o předběžné otázce.

Vzhledem k tomu, že setkání JSEU jsou nyní organizována vnitrostátními soudy za podpory Soudního dvora, setkání v roce 2025 bylo uspořádáno portugalským Ústavním soudem, portugalským Nejvyšším soudem a portugalským Nejvyšším správním soudem. Zúčastnilo se ho šedesát korespondentů pocházejících z 20 členských států, jednoho třetího státu a čtyř dalších evropských sítí. Projevy a diskuse účastníků se týkaly budoucnosti spolupráce v rámci sítě a rozsahu povinnosti vnitrostátních soudů rozhodujících v posledním stupni předkládat předběžné otázky.

Setkání s Evropským soudem pro lidská práva

Evropský soud pro lidská práva a Soudní dvůr Evropské unie jsou dvěma hlavními institucemi v oblasti ochrany základních práv v Evropě. Oba soudy spadají pod odlišné organizace (první pod Radu Evropy, druhý pod Evropskou unii), ale vzájemně se doplňují při sledování stejných cílů, které vycházejí ze společných hodnot, jako jsou lidská důstojnost, svoboda, demokracie, ochrana lidských práv, dodržování zásad právního státu, ochrana menšin, tolerance, zákaz diskriminace, solidarita a zachování prostoru míru a spravedlnosti v Evropě. Udržují proto úzké vztahy založené na pravidelných setkáních, na nichž si vyměňují informace o vývoji své judikatury a diskutují o tématech společného zájmu i o společných výzvách. Každý rok se tak členové obou soudů scházejí

v Lucemburku nebo ve Štrasburku, aby udržovali tuto komplementaritu a spolupráci ve prospěch ochrany základních práv v Evropě.

V letošním roce se setkání konalo v listopadu na Soudním dvoře v Lucemburku. Členové obou soudních institucí se zúčastnili několika kulatých stolů, během kterých bylo diskutováno o svobodě projevu v digitálním věku, o nejlepšímu zájmu dítěte v případech přeshraničního únosu dětí nebo také o právních a fyzických překážkách v přístupu k azylovým řízením. Oficiální setkání také umožnilo debatu předsedů obou soudů, která se týkala výzev, jimž čelí justice, a byla zaznamenána jako [audiovizuální rozhovor](#).

Oba předsedové zejména zdůraznili, jak je důležité, aby si občané v současném geopolitickém a společenském kontextu uvědomili, co je základem toho, co bylo vybudováno za posledních 75 let, a sice snaha zajistit co nejlepší život díky obnovení míru, obnovení spravedlnosti a demokratickému fungování společnosti.

<https://curia.europa.eu/site/ECHRvisit2025>

„Pokaždé, když dojde ke konkrétnímu zásahu do nezávislosti soudnictví, pokaždé, když se svoboda projevu se stále více nenávidnými nebo násilnými projevy obrací proti hodnotám, které má podporovat, tedy proti pluralismu a toleranci, je třeba si připomenout, co je podstatné, je třeba si připomenout, co je třeba chránit.“

Mattias Guyomar,
předseda ESLP

„Právní stát chrání občany, ale chrání také demokratický systém, který se musí být schopen vyvíjet od voleb k volbám a v období mezi volbami, do kterého musí být zapojena občanská společnost, do kterého musí být zapojeni politicky angažovaní občané a politicky angažované skupiny občanů. To vše se odráží v celé řadě rozsudků našeho Soudního dvora, které se často týkají základních svobod.“

Koen Lenaerts,
předseda SDEU

C. Vztahy s veřejností

Návštěva Soudního dvora

Soudní dvůr se snaží přiblížit občanům prostřednictvím organizování návštěv a seminářů, které díky programům šitým na míru přispívají k lepšímu pochopení unijního práva. Návštěvy umožňují lépe pochopit úlohu unijních soudů a konkrétní vliv jejich judikatury na každodenní život občanů, a semináře, které jsou určeny především pro vnitrostátní soudce, podporují dialog mezi vnitrostátními a evropskými soudy. Soudní dvůr přijímá různé skupiny návštěvníků ve svých budovách a nabízí také návštěvy ve virtuálním prostředí, zejména [vzdělávací program](#) online, který středoškolákům umožňuje seznámit se s unijním soudnictvím z pohodlí třídy. V roce 2025 se tohoto programu zúčastnilo 412 středoškoláků.

15 987 návštěvníků

4 647 právníků

Návštěvníci ve virtuálním
prostředí: 4,2 %

2 557 návštěvníků během
dne otevřených dveří

2 080 tiskových zpráv

593 informačních bulletinů

469 bleskových informací

12 181 odpovědí na žádosti občanů
o informace (telefonáty a e-maily)

Porozumět unijnímu soudnictví

Úkolem tiskových referentů Ředitelství komunikace, kteří mají právnické vzdělání, je vysvětlovat novinářům a dalším zájemcům rozsudky, usnesení a stanoviska i probíhající věci. Tiskoví referenti vypracovávají tiskové zprávy, aby v reálném čase informovali novináře a odborníky z praxe o rozhodnutích Soudního dvora a Tribunálu. Občanům, kteří o to požádali [Službu Soudního dvora pro média](#), rozesílají pravidelné informační bulletiny o významných událostech v soudním kalendáři (jednání, vyhlašování rozsudků a přednášení stanovisek) a významných institucionálních událostech, jakož i bleskové informace o věcech, ke kterým se nevydává tisková zpráva. Kromě toho odpovídají na e-maily a telefonáty, kterými se občané dotazují Soudního dvora na různé aspekty jeho činnosti (informace o řízeních, vysvětlení rozsudku, role Soudního dvora, pomoc s internetovými stránkami atd.).

Zůstaňte informováni prostřednictvím sociálních sítí Soudního dvora

Aby mohl Soudní dvůr přímo a okamžitě šířit informace, je aktivní na sociálních sítích prostřednictvím svých účtů na [LinkedIn](#) a [Mastodon](#), svých dvou účtů na X (jeden ve [francouzštině](#) a druhý v [angličtině](#)) a svých účtů na [Bluesky](#) a [Threads](#). Dále má jeden kanál na [WhatsApp](#) a jeden kanál na [YouTube](#), na kterém šíří různé audiovizuální obsahy ve 24 úředních jazycích, zejména animace určené široké veřejnosti, které vysvětlují dopad judikatury Soudního dvora na každodenní život občanů, a na kterém vysílá Curia Web TV. V roce 2025 zveřejnil Soudní dvůr na YouTube dvě nové animace:

Transparentnost justice

[Podívejte se na video](#)

Co se stane v případě, že země nedodrží unijní právo?

[Podívejte se na video](#)

Účet Soudního dvora na [Instagramu](#), který byl založen v roce 2025, cílí na širší a mladší veřejnost a pomocí vizuálních a poutavých příspěvků propaguje činnost Soudního dvora.

Počet sledujících na všech platformách Soudního dvora neustále roste, což svědčí o zájmu veřejnosti o jeho činnost.

384 185 sledujících na LinkedIn
+ 29 % ve srovnání s rokem 2024

5 271 sledujících na Mastodon

3 465 sledujících na Bluesky

2 606 sledujících na Instagramu

145 sledujících na Threads

164 725 sledujících na X

120 000 odběratelů na YouTube
+ 33 % ve srovnání s rokem 2024

Sledování jednání a rozhodnutí v reálném čase

Pro usnadnění přístupu ke své soudní činnosti zajišťuje Soudní dvůr službu přenosu z jednání.

Vyhlašování rozsudků Soudního dvora a přednášení stanovisek generálních advokátů jsou vysílána v přímém přenosu, stejně jako některé rozsudky a stanoviska Tribunálu. Jednání Soudního dvora věnovaná přednesu řečí jsou v souladu s požadavky jednacího řádu přenášena ze záznamu. Ze záznamu jsou přenášena jednání pléna, velkého senátu nebo – ve výjimečných případech – senátu složeného z pěti soudců. Videozáznam z jednání je na internetových stránkách Curia k dispozici po dobu jednoho měsíce.

Jedná-li se o významné rozsudky, představí soudce, který v dané věci zasedal, rozhodnutí Soudního dvora jasným a srozumitelným jazykem ve videoprezentaci, která trvá několik minut (více informací naleznete v kapitole [„Zvýšení transparentnosti evropské justice“](#)).

Před přenosem jednání se v jazycích, v nichž se jednání koná, vysílá na internetových stránkách Soudního dvora vysvětlující brífink k dané věci, který je šířen na sociálních sítích.

4

Orgán šetrný
k životnímu prostředí

Soudní dvůr se již řadu let hlásí k ambiciózní environmentální politice, v rámci které usiluje o dosažení nejvyšších standardů v oblasti udržitelného rozvoje a ochrany přírodních zdrojů. Tento závazek byl od roku 2016 uznáván registrací v systému EMAS (Eco-Management and Audit Scheme), což je certifikace regulována Evropskou unií, která je udělována organizacím, jejichž politika v oblasti životního prostředí a udržitelné pracovní metody splňují přísné normy.

V roce 2024 (posledním roce, za který byla environmentální výkonnost auditována a v říjnu 2025 potvrzena akreditovaným externím ověřovatelem) dosáhl Soudní dvůr – jako každý rok – dalšího pokroku v oblasti ochrany životního prostředí.

V oblasti energetiky Soudní dvůr opět výrazně snížil spotřebu související s vytápěním a spotřebu elektřiny. Tento výsledek je o to pozoruhodnější, že v roce 2024 byla uvedena do provozu kompletní síť dobíjecích stanic pro elektrická a hybridní vozidla.

Úsilí o snížení spotřeby papíru rovněž přináší ovoce. Zejména spotřeba kancelářského papíru nadále výrazně klesá v důsledku měnících se pracovních návyků a další digitalizace řízení a dokumentů.

Emise CO₂, které od roku 2015 výrazně poklesly, mají nyní tendenci se stabilizovat. Tento pozitivní vývoj svědčí o konkrétním dopadu projektů realizovaných v posledních letech, ale také o každodenním zapojení personálu do opatření plánovaných v rámci politiky EMAS.

Díky úrovni environmentální výkonnosti dosažené v roce 2024 a přísnému dodržování požadavků systému EMAS byla Soudnímu dvoru v roce 2025 již potřetí obnovena certifikace EMAS. Soudní dvůr proto do roku 2026, kdy oslaví 10 let od získání registrace v systému EMAS, vstupuje se stejným odhodláním a ambicemi omezit svoji environmentální stopu.

Ukazatele kvality životního prostředí pro vodu, odpad, papír, vytápění a elektřinu odpovídají ukazatelům pro rok 2024. Změny jsou vyčísleny ve srovnání s rokem 2015, který je referenčním rokem pro systém EMAS.

Opatření v oblasti životního prostředí

- zlepšování recyklace odpadů a snížení množství jednorázových plastů
- účast v systému sdílení jízdních kol Vel'OH! a podpora využívání jízdních kol a vlaků pro přeshraniční pracovníky
- instalace dobíjecích stanic pro elektrická vozidla
- zlepšování infrastruktury pro vytápění, větrání, klimatizaci a osvětlení
- provoz 3 466 m² fotovoltaických článků vyrábějících 350 204 kWh (ekvivalent roční potřeby elektrické energie pro 92 lucemburských domácností)

Výsledky v číslech

– 40,1 %
množství odpadu
(kg/EPPÚ)

– 25,6 %
spotřeby vody
(m³/EPPÚ)

– 64,2 %
spotřeby papíru
(kg/EPPÚ)

– 29,3 %
spotřeby elektřiny
(kWh/EPPÚ)

– 37,5 %
spotřeby energie
na vytápění (kWh/EPPÚ)

– 27,0 %
emisí CO₂
(kg CO₂/EPPÚ)

Ekvivalent plného pracovního úvazku (EPPÚ) je jednotka, kterou se vyjadřuje míra profesní činnosti bez ohledu na rozdíly v počtu odpracovaných hodin za týden každého pracovníka v důsledku různých pracovních vzorců.

5

Výhled do budoucna

↘ Rok 2026 ve znamení inovací a dialogu s občany

Rok 2026 bude pro Soudní dvůr významný, neboť bude ve znamení realizace projektů s jasným cílem: přiblížit evropskou justici veřejnosti, posílit transparentnost činnosti Soudního dvora a zlepšit přístup k jeho judikatuře jak pro občany, tak pro právníky.

Tato dynamika se projevuje především spuštěním **nových internetových stránek** Soudního dvora, jejichž cílem je modernizovat a usnadnit přístup různých zainteresovaných osob k informacím o Soudním dvoře. Internetové stránky Curia byly kompletně přepracovány s důrazem na potřeby uživatelů a od ledna 2026 tyto stránky nabízejí přehlednější a intuitivnější navigaci. Architektura informací byla kompletně restrukturalizována, obsah byl vylepšen za použití jasného a srozumitelného jazyka a grafická podoba byla zjednodušena a zpřehledněna.

Nové internetové stránky obsahují **modernizovaný vyhledávač**, který široké veřejnosti i právníkům umožňuje rychlejší a přesnější vyhledávání všech informací a zdrojů Soudního dvora. První verze již nabízí fulltextové vyhledávání a vyhledávání metadat dokumentů, obohacené o nové funkce. Brzy bude spuštěno pokročilé rozhraní určené pro právníky, které umožní cílenější vyhledávání podle více kritérií.

Vzhledem k měnícím se návykům uživatelů, a to zejména v důsledku rostoucího významu audiovizuálních médií, obsahují nové internetové stránky také novinku, která byla spuštěna při jejich přepracování, a to **platformu Curia Web TV**. Curia Web TV doplňuje písemné informace poskytované v tiskových zprávách a na internetových stránkách i na sociálních sítích vysílá řadu vícejazyčných programů, které mají zlepšit informovanost široké veřejnosti o Soudním dvoře a zvýšit transparentnost jeho fungování.

Program se řídí soudním kalendářem: vysvětlující brífinky k jednáním, přenosy z jednání, přímý přenos přednášení stanovisek a vyhlásování rozsudků a videoprezentace, v nichž členové obou soudů vysvětlují vynesená rozhodnutí.

Kromě nejnovějších zpráv z oblasti soudnictví nabízí Curia Web TV také pořady ve formě rozhovorů a prezentací a informuje o hlavních událostech v rámci orgánu, čímž poskytuje živý, poučný a konkrétní přehled o každodenní činnosti Soudního dvora.

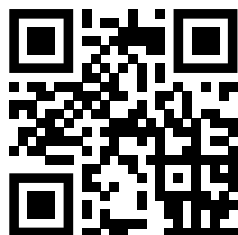
S cílem oslovit různé cílové skupiny jsou na platformě pravidelně vysílány tři originální pořady. Prvním z nich je „Cour des citoyens“, což je vzdělávací pořad určený široké veřejnosti, ve kterém je vysvětlováno složení, pravomoci a poslání Soudního dvora a na konkrétních příkladech ilustrován dopad jeho rozhodnutí na každodenní život občanů. Druhým pořadem je „Bright“, který je určen mladé generaci a má formu krátkého a zábavného pořadu, ve kterém nejsou používány odborné pojmy, a zahrnuje infografiky, animace a otázky kladené mladými návštěvníky. Jeho cílem je vzbudit zájem o evropský projekt a vysvětlit rozhodnutí Soudního dvora z pohledu každodenních starostí. Třetím je pořad „Open Court“, který je určen pro informovanější veřejnost, vystupují v něm členové Soudního dvora a prostřednictvím cílených témat objasňuje poslání Soudního dvora, jeho fungování, základy evropského práva, úlohu občanů, jejich vztahy s orgány, povolání soudce a generálního advokáta, kariérní dráhy vedoucí k Soudnímu dvoru nebo také podstatné právní otázky.

Soudní dvůr se sice připravuje na budoucnost zaváděním nových technologií, nezapomíná však na základní milníky, které formovaly vývoj unijního práva a mezi nimiž je na prvním místě Listina základních práv. U příležitosti 25. výročí Listiny základních práv Evropské unie, která byla vyhlášena v Nice dne 7. prosince 2000, se bude na začátku roku 2026 na Soudním dvoře konat **Speciální fórum soudců** věnované hlavním otázkám, které ovlivnily vznik Listiny, její vývoj, vyhlídky do budoucna, zakotvení v základních hodnotách Unie a její úlohu v rámci vnitrostátních právních systémů. Tyto diskuse se soudci ze všech členských států budou podkladem pro hlubší úvahu o současné úloze Listiny a o nových výzvách v oblasti účinné soudní ochrany a respektování soukromého života v Evropě.

Těmito iniciativami se Soudní dvůr zapojuje do dynamického procesu obnovy a otevřenosti. Realizace nových internetových stránek, modernizace vyhledávače a spuštění Curia Web TV svědčí o snaze zpřístupnit a zpřehlednit činnost Soudního dvora, zatímco oslavy 25. výročí Listiny připomínají, že tato Listina je vyjádřením individuálních práv, která občanům zaručuje unijní právní řád. Všechny tyto kroky svědčí o jasném záměru přiblížit Soudní dvůr občanům a upevnit s nimi přímý vztah založený na důvěře, který bude vycházet z účinné ochrany jejich práv.

Sledování aktuální judikatury a aktuálního dění v orgánu:
curia.europa.eu

Soudní dvůr Evropské unie

L-2925 Lucemburk

tel. +352 4303-1

Rukopis dokončen v únoru 2026 / údaje ke dni 31. 12. 2025

Lucemburk: Soudní dvůr Evropské unie | Ředitelství komunikace | Oddělení publikací a elektronických médií
2026

Orgán ani žádná osoba jednající jménem orgánu nenesou odpovědnost za případné použití výše uvedených informací.

Lucemburk: Úřad pro publikace Evropské unie, 2026

© Evropská unie 2026

Reprodukce povolena pod podmínkou uvedení zdroje.

Veškerá zobrazení © Evropská unie, pokud není uvedeno jinak. Strana 9 © European Law Moot Court; strana 15 © Gabinete do Presidente, Supremo Tribunal de Justiça; strany 98–99, 101 © Gediminas Karbauskis.

K veškerému použití nebo reprodukci prvků, které nejsou ve vlastnictví Evropské unie, může být nutné získat svolení přímo od příslušných nositelů práv.

Print	ISBN 978-92-829-5053-1	ISSN 2467-1258	doi:10.2862/3657463	QD-01-25-007-CS-C
PDF	ISBN 978-92-829-5052-4	ISSN 2467-1487	doi:10.2862/7583569	QD-01-25-007-CS-N
HTML	ISBN 978-92-829-5099-9	ISSN 2467-1487	doi:10.2862/4004335	QD-01-25-007-CS-Q

SODNÍ DVŮR
EVROPSKÉ UNIE

Ředitelství komunikace
Oddělení publikací a elektronických médií

